

→ 8.-9. lpp.

PERSONĪBA.

„Viss ir darbs. Ne tikai ar rokām, bet arī ar galvu,”

saka tēvs, vectēvs, vecvectēvs, krusttēvs, karavīrs, gūsteknis, mērnieks, urbējs, dziedātājs, patriots, malēnietis, Skrundas Goda pilsonis Jānis Blūms.

PIEREDZE UN APŅĒMĪBA. Jābūt stiprai pārlicēbai, ka izdosies, zina teikt Agnese un Jānis Grundmaņi, Ēdoles Pilskroga saimnieki.

→ 7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 1
(11 532)

Piektdiena, 2020. gada 3. janvāris

2020 soļu pretī jaunajam gadam

Kuldīdznieces Kristīne Dzintare, Jeļena Miezīte, Sanita Pujāte un Dana Egle raitā soli nūjo pretī 2020. gadam.

Agrā 31. decembra rītā 15 nūjošanas entuziastu no Kuldīgas devās pārgājienā uz Padures pusi. Pa ceļam pievienojās vēl daži un suns.

Pasākuma iniciatorei Jeļenai Miezītei doma 2020. gadu sagaidīt aktīvi radās spontāni, noejot 2020 soļu, un feisbukā viņa uzrunāja līdzīgi domājošos. Atsaucās gan pieredzējuši nūjotāji, kuri maršrutā zināja un citiem rā-

dīja vissīkākās un skaistākās taciņas, gan tādi, kuri savus spēkus pārbaudīja pirmoreiz. Ceļš veda pa mežu gar *Lapsu* mājām, pie ugunsкура visi atpūtās skautu mežā Tigavā. Tad vēl daži aplīši pa mežu, līdz varēja saskatīt Ventas likumus. Atpakaļceļā veldzējošu ūdeni padzērusies Dzelzavotā, grupa nonāca vecajā pilskalnā, kur sagaidīja izaicinājums – pa slidenu baļķi jānokļūst Krāčupītes otrajā

krastā. Pārgājiena laikā saule sildīja ceļotājus un košās krāsās izgaismoja mežu. Pirms finiša gan uznāca lietis un vējš, liekot secināt: lai justos ērti, ejot laukā ziemā, apģērbam un apaviem jābūt piemērotiem jebkādiem laika apstākļiem. Rezultāts – 2020 soļu – tika sasniegts, 16,33 kilometrus noejot trīs stundās un desmit minūtēs.

Lailas Liepiņas teksts un foto

LAPPUSE NEPALAID GARĀM!

Par kultūras, mākslas, izklaides un draudžu pasākumiem Alsungas, Kuldīgas un Skrundas novadā tā turpmāk vēstīs ik piektdienu.

Ja vēlies, lai šajā kalendārā nonāk tavš sarīkojums, līdz pirmdienai raksti: aiga.blumberga@kurzemnieks.lv

→ 12. lpp.

MEDNIEKI UN TERITORIJA.

„Kurzemē palikuši daži karstie punkti, kuros mednieki, kuri arī ir cilvēki, nespēj atzīt savas kļūdas un paskatīties, ka kādam iet labāk. Un tad sākas plēšanās,” secina medību speciālists Gunārs Freimanis. → 10. lpp.

SOLIJUMI.

Kā nepamest jaunā gada apņemšanos? Lasiet psiholoģes Ineses Birģeles ieteikumus! → 2. lpp.

PADOMI.

→ 13. lpp.

Ko darīt ar eglīti?
Kur izmest pirotehniku?
Ja piparkūkas nav apēstas...

- Jauniešu brīvprātīgais darbs. 14. lpp.
- Kurmāles jaunumi. 6. lpp.
- Jābūt kopīgam ūdens skaitītājam. 4. lpp.
- Kad būs tāda ekonomika, kas nerada oglekļa izmešus. 2. lpp.
- Kas jauns kaimiņu pagastos. 5. lpp.

Otrdien, 7. janvārī:

- Acu veselība: kas jāzina katram.
- Jaunums – konkursu lappuse. Piedalies!
- Kuldīgas gide Inga Trumsīna.
- Gada balva sportā. Laureāti un atziņas.
- Kāda dzīve laideniekiem Aizputes novada pierobežā.
- Mūspuses skolēniem – Edinburgas hercoga apbalvojums.

ISSN 1407-9755

REDAKCIJAS SLEJA

Ejam laikam līdzī

Tieši pašlaik, kad pētām Kuldiņas preses vēsturi, kas bijusi gara un raiba, dažādiem laikiem atbilstoši atšķirīga un mainīga, arī tās tradīciju turpinātājs *Kurzemnieks* kļuvis citādāks.

Rakstu šo sleju, domājot un minot, kāds būs mans un kolēģu darba ritms un izaicinājumi jaunajā gadā, lai jums, mūsu lasītājiem, sagatavotu daudzveidīgu, saistošu un vajadzīgu laikrakstu. Ar lielu interesi gaidīsim jūsu atsauksmes par jauno modeli, kurā, pirmkārt, vairāk vietas veltām viedokļiem, komentāriem, diskusijām, otrkārt, plašāk stāstām par personībām, treškārt, tematiskās lappuses gatavojam tā, lai tajās gribētu ieskatīties dažādu paaudžu, arodu un interešu lasītāji. Ceturtkārt un piektkārt... Ideju mums netrūkst! Mūsu devīze paliek nemainīga – laikraksts katrai ģimenei.

Šodien izdodam avīzi, kas arī turpmāk pie jums nonāks otrdienās un piektdienās.

Paldies visiem mūsu uzticīgajiem lasītājiem – abonentiem – un arī tiem, kuri izvēlas *Kurzemnieku* pirkt tirdzniecības vietās! Centīsimies jūsu uzticību atjaunot. Kā ik gadu abonentiem esam sarūpējuši dāvanu – *Kurzemnieka* kalendāru, ko pastkastītēs kopā ar laikrakstu saņemsiet šodien.

Paldies ārstata autoriem, kuri mums rakstījuši un fotografējuši, – Mārītei Milzerei, Alisei Volanskai, Katrīnai

Spulenieci-Aišpuri, Ievai Rupenheitei, Laurai Bitiniecei, Janetai Turkai, Aivītai Staņevičai, Annai Bivbānei, Ievai Benefeldei, Ingai Zārdei, Katrīnai Luīzei Rožlapai, Aijai Puzarelei, Sanītai Āboliņai, Armandam Znotiņam, Eduardam Skabim, Dzintaram Lejam, Indaram Vētrājam un vēl citiem, jo visus nosaukt nav iespējams! Paldies Jauno žurnālistu skolas dalībniekiem, īpaši Elīnai Elzai Kļavai, Rūtai Mediņai, Elizabetei Rublānei, Norgītai Līgai Horstei, Jēkabam Aleksandram Krūmiņam!

Vēl liels paldies pienākas Baltijas Mediju izcilības centram un tā lektoriem – pērn praktiskās mācībās esam apguvuši daudz jauna.

Svarīgs paldies mūsu reklamdevējiem: jo vairāk reklāmu, tād vairāk ieņēmumu, jo vairāk mums iespēju veidot labu saturu.

Tāpat kā iepriekš piedalīsimies Mediju atbalsta fonda un citos projektu konkursos, lai laikraksta saturu varētu bagātināt un veidot analītiskus rakstus par sabiedrībai svarīgām tēmām. Esam atvērti priekšlikumiem, idejām, konstruktīvai kritikai un sadarbībai.

Laikraksta *Kurzemnieks* vārdā – galvenā redaktore **Daiga Bitiniece**, tālr. 63350567; daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Kā būs turpmāk?

- Iznāksim otrdienās un piektdienās.
- Piektdienās preses tirdzniecības vietās *Kurzemnieks* būs nopērkams kopā ar *Laimīgo Programmu*.
- Abonenti var izvēlēties – pasūtīt laikrakstu ar *Laimīgo Programmu* vai bez tās.
- Redakcijā Kuldiņā, 1905. gada ielā 19, avīzi ar nopirkt gan ar TV programmu, gan bez.
- Portāla www.kurzemnieks.lv sadaļā *Abonēšana* var pasūtīt drukāto laikrakstu, var iegādāties arī e-avīzi (tai var nopirkt konkrētu numuru vai abonementu mēnesim).

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Kurzemnieks
Kuldiņā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
Žurnālisti: Inguna Spuleniece – 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;
Daina Tāfelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;
Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;
Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;
Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Porīna – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv;
korektore Aiga Blumberga – 63350568, aiga.blumberga@kurzemnieks.lv.
Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv;
Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespēstis SIA *Poligrāfijas grupa „Mūkusalas”* Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.
Metiens – 3197.

TRĪS PAR VIENU

Eiropas Savienība apņēmusies līdz 2050. gadam izveidot tādu ekonomiku, kas nerada oglekļa izmešus. Vai termiņš ir reāls?

Eiropas Savienībā nav tikai bagātie

1. Elita Kalniņa, Vides aizsardzības kluba viceprezidente:

– Es domāju, ka tas nav iespējams, jo Eiropas Savienībā jau nav tikai labklājības valstis. Citas tikai nesen iestājušās un nav tik turīgas. Kaut kādā ziņā emisijas samazināšana ir bagāto valstu privilēģija. Mums liekas, ka mums vairs atkritumu nav, bet izrādās, ka mēs tos vedam dedzināt uz Indiju, Ķīnu. Domāju: lai kā gribētos, tas ir sasniedzams bagātājās valstīs. Bet ir Rumānija, Bulgārija. Arī Polija, kas nav nedz bagāta, nedz nabaga. Viņiem ir ogle. Iespējams, ka no tām atteiksies, bet diemžēl būs citas lietas. Man neliekas, ka Latvijā 20 gadu laikā visi brauks ar elektroautomobiļiem, kur nu vēl dziļi laukos. Mums, protams, vajadzētu censties izmešus samazināt, bet neticu, ka izdosies.

Jāmaina domāšana

2. Elita Baklāne-Ansberga, Valsts vides dienesta ģenerāldirektore:

– Termiņš ir pietiekami ilgs, un viss atkarīgs no rīcības. Tas ir liels izaicinājums ne tikai Eiropas Savienībai, bet arī atsevišķi Latvijai, jo domāšanas, vērtību un attieksmes maiņa, tai skaitā pret šo mērķi, ir primārais, kas nepieciešams. Kopumā sabiedrībā nav izpratnes par sekām, ko rada mūsu ikdienas darbības, piemēram, privātā auto vai apkures lietošanas ietekme uz klimatu.

Termiņš varētu būt pietiekams, ja pasākumus ieviestu visas valstis. Vai sabiedrība Latvijā tam ir gatava? Domāju, ka ne. Iedzīvotājiem jāmaina veidi, kā patērēt enerģiju. Tas ir primārais – valsts ar savu politiku to var tikai stimulēt. Tas jāizprot visos līmeņos: gan valsts, gan pašvaldību.

Mazie panki to izdarīs ātri

3. Māris Olte, dabas raidījumu vadītājs, zaļā dzīvesstila piekritējs:

– Ja jau viņi tā izlēmuši, tad to panākt ir iespējams. To visgrūtāk izdarīt nevis tādiem maziem pankiem kā mēs, bet lielajām valstīm, un, ja zem tā parakstījusies Francija, Vācija un tās to varēs, tad mēs izdarīsim mierīgi.

Jāsaprot zaļās idejas būtiskuma līmenis. Ja tu sasit kāju vai dzīvē kaut kas cits gadījies, tad atrast naudu zālēm un laiku ārstam ir viegli. Visas šīs vienošanās ir par to, ka klimata lietas jāpaceļ būtiskākā līmenī nekā līdz šim. Mums vispār par to nevajadzētu domāt – mums ir citas problēmas, bet, ja runājam par oglekļa izmešu līmeni, protams, mēs līdz tam tiksim. Tas ir kā finansistiem Pasaules Bankas rekomendācijas: tā saka, ka būs jātiec, un viss – nav nekādas čīkstēšanas. Bez variantiem! Paskatieties, kādā ziemā mēs sēžam, kādu pārtiku ēdam! Tad saprotam, ka tas īsti nav tas, ko gribam. Tāpēc jāmainās. Mūsu politiķi, zem tā parakstoties, jau arī saprot, ka tas jā dara. Ja pieturēsies pie plāna, tad izdarīsim.

Alberts Dinters

MANUPRĀT

Vai būs labāk?

Dzīve kļūst arvien dārgāka, bet vai tāpēc labāka? Tāds jautājums gada sākumā rodas, paskatoties uz tablo degvielas uzpildes stacijās, kas rāda, ka cena augusi no diviem līdz sešiem centiem atkarībā no markas un tirgotāja. Tas saistīts ar akcīzes nodokļa izmaiņām un savā ziņā valsts budžeta stiprināšanu, kā arī klimatam labvēlīgākas degvielas lietošanu. Tāpat teorētiski būtu jādzīvo labāk – ekonomiski stiprākā un ekoloģiski tīrākā vidē. Diemžēl līdz ar degvielas cenu kāpumu dārgāka kļūs gan pašu zemē audzētā pārtika, gan preces, kas tiek vestas no tālienes. Varbūt cena neaugs Lietuvas piena produktiem, jo tur gan litrs benzīna, gan dīzeļa tagad ir par 14–15 centiem lētāks. Varbūt tie, kuri brauc pēc sviesta uz Mažeikū *Lidl*, nu ņems līdzī tukšas kannas, kur sapildīt lēto degvielu. Tā nu tas ir, ka automobili lielai daļai vairs nav labākas dzīves izrādīšana, bet gan nepieciešamība. Maz cerību, ka tie, kuri nevar pāiet kājām (gan tiešā, gan netiešā nozīmē), iztiks bez transportlīdzekļa. Ar autobusiem arī nebrauks vairāk, jo tāpat aug biļešu cena, tiek slēgti maršruti. Elektromobiļi Latvijā nav kļuvuši populāri – arī dārdzības dēļ.

Daina Tāfelberga, tālr. 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

FOTOMIRKLIS

No urbuma asfaltā ārā šaujas uguns liesmas, un uzņēmumu *Kuldiņas komunālie pakalpojumi* un *Kuldiņas siltumtīkli vīri*, visticamāk, priecājas par 1905. gada ielā uzlieto naftu.
Jolantas Hercenbergas teksts un foto

PRECIZĒJUMS

30. decembra numura rakstā *Atvērt sirdis un maciņus* ieviesies pārprātums. Ēdolniece Agnese Moldovāne sacīja, ka viņas tētim ir slimība, kurā nav iespējams palīdzēt, un viņam nepieciešama paliatīvā aprūpe. Raksta autore Jolanta Hercenberga lūdz atvainot par kļūmi.

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsim priecīgi, ja mums darīsiet to zināmu pa tālruni 63350567.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Mērķim jābūt izlolotam un izmērāmam

Inese Birģele,
psiholoģe:

– Parasti līdz ar katru jaunu gadu cilvēkiem ir vēlme mainīt dzīvi uz labo pusi. Tādēļ apņemas kaut ko darīt citādāk, dodam solījumus sev un citiem, bet tikai nedaudziem izdodas šo apņemšanos piepildīt. Daudzām iecerēm ar laiku atmetam ar roku. Lai tā nenotiktu, pirms tam sev jāuzdod jautājums, vai tas patiesi man nepieciešams un ko tieši es

vēlos. Jo nav viegli, ja dzīvē kaut kas jāmaina – jādara citādāk nekā iepriekš. Lai to tomēr darītu, ir svarīgi, lai mērķis būtu mūsu pašu izvēlēts, nevis no kāda aizgūts, kā savs izvirzīts tāpēc, ka kāds cits arī ko līdzīgu apņēmis un tas izklausās skaisti un derīgi. Ja mērķi nav paša izloloti, tie tiek sasniegti ar lielām grūtībām vai netiek sasniegti vispār. Izlolotam mērķim rodas vīzija – kā jūtīšos, kad iecerētais būs realitāte. Vīzijai jābūt. Ja tajā redzu savu ieguvumu, tad radīsies iedvesma pilnveidoties un iesāktu novest līdz galam.

Patiesa vēlme nav tā, kas ienākusi prātā vienā mirklī. Patiesas

vēlmes jau labu laiku bijušas mūsu domās, ir izvērtētas un apdomātas. Ir izsvērti visi par un pret. Tam, ko vēlamies sasniegt, jābūt izdarāmam. Tas nedrīkst būt abstrakts jēdziens, ko nav iespējams sadalīt pa posmiem un izvērtēt pa laika sprīdim, kurā redzama virzība. Ilgstoši neredzot rezultātu, pazūd apņemšanās turpināt. Zūd jēgas izjūta. Redzot kaut mazas pārmaiņas, interese saglabājas. Redzot rezultātu, cilvēks jūtas laimīgs, brīvs un enerģiski uzlādēts. Rodas apziņa, ka pats esmu noteicējs par savu dzīvi – pats to vadu. Ja jūtamies labi, ķermeņi izdalās laimes hor-

mons serotonīns, kas atbild par garastāvokli. Tas savukārt rosina melatonīnu, kas tiek dēvēts par jaunības hormonu un veicina to, lai jūtamies jauni, spēcīgi. Līdzko uzņemamies atbildību par tādu mērķi, kas ir saskaņā ar mūsu vajadzībām un vēlmēm, tā rodas enerģija to piepildīt. Nosaikām termiņus, un uzreiz jāķeras klāt, neatliekot uz vēlāku laiku. Katru dienu jāsaprot, ko sava mērķa labā darām. Godīgi jāizanalizē, kā šajā procesā veicas. Jāpieņem tas, ka izmaiņas nenotiek tik strauji, kā mēs vēlētos. Motivēt turpināt var atziņa: tās izmaiņas personībā, kas notiek lēnām, būs noturīgas.

Mērķim arī jābūt skaidri formulētam. Nederēs, piemēram: „Es vēlos laimīgu dzīvi.” Jāpasaka, kas tev rada laimes izjūtu, kādai jābūt tavai dzīvei, lai tu uzskatītu, ka tā ir laimīga. Katram tas nozīmē ko citu. Iztēlojoties vēlamo rezultātu, varam lietot tādu metodi kā vizualizācija. Svarīgi ir to bildi ieraudzīt un pieņemt, ka vēlamais notiek tagadnē. Tā noskaņojam zemapziņu strādāt mūsu labā, jo smadzenes neatšķir, vai tas, ko domājam, notiek īstenībā vai ir tikai mūsu iedomās. Svarīgi atcerēties: lielāka iespēja saņemt vairāk būs tad, ja atļausies vairāk arī vēlēties.

MUMS RAKSTA

Bez gardumiem neiztikt

Sakām paldies Kuldīgas kafējnīcas *Krikumiņš* kolektīvam par *krikumiņiem*, ar ko saldināt ikdienu un svētkus. Paldies vadītājam Rūtai par pretimnākšanu, sirsnību un labestību. Nav iedomājami mūsu svētki bez jūsu gardumiem. Bagātīgu un laimīgu jauno gadu!

Jūsu gardēži Valmierā, Rūjienā,
Ventspilī, Rīgā un Kuldīgā

Lasa vairāk nekā pusgadsimtu

Paldies visai avīzītes *Kurzemnieks* saimei par interesantu un vispusīgu informāciju! Lai jums visiem laimīgs jaunais gads!

Kuldīgas avīzes lasītāja kopš
1957. gada

MUMS ZVANA

KKP zāle ir pirmajā stāvā

„Tā kā pie deputātiem,” tā par *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) speciālistiem teic kāda 86 gadus veca kundze. Klientu zāli pirmajā stāvā viņa neesot pamanījusi, uzkāpusi pa kāpnēm, bet pie speciālistiem nav varējusi tikt.

„Augšā durvis bija ciet. Daudzīju, daudzīju tās, spaidīju pogu, bet nekā. Kāds man uzklēdza, vai nezinot, ka pie speciālistiem jāpiesakās lejā. Tā kā pie deputātiem – bez pieteikšanās iekšā netiec,” kundze dusmojas, jo viņas vecumā nav viegli pa kāpnēm kāpt.

KKP sabiedrisko attiecību speciāliste Anita Zvingule atvainojas un izsaka nožēlu, ka tā gadījies. Par to, ka pie speciālistiem var piekļūt tikai tad, ja savu vajadzību izsaka klientu zālē pirmajā stāvā, uzņēmums *Kurzemniekā* informējis vairākkārt, uzsvērot, ka tas darīts gan cilvēku labā, gan tādēļ, lai speciālisti savu darbu var darīt pēc iespējas labāk. KKP vadītājs Pēteris Gobzemis iepriekš sacījis, ka gandrīz 90% problēmu varot atrisināt klientu zālē. Apmeklētāji lūgti būt uzmanīgāki – norādes uz zāli ir lielas un pamanāmas.

Inguna Spuleniece

TVITERĪ

@IvetaKazoka
Kuldīgas senioru skola – izskatās pēc lieliskas idejas tam, kā mazināt senioru sociālo izolētību, kas ir universāla problēma visur Latvijā.

@Dzintris
Par Saeimas atlaišanu neparakstīšos. Tādi dižgari kā Malta, Grostiņš, Gobzems... Nejutos morāli cienīgs būt vienā ierindā.

@eedgars
Afiģe! 2020! Pirms gadiem 40 es domāju, ka šajā gadā būs lidojošie auto un starpgalaktiskie lidojumi. Realitātē es ar no mammas mantotu, 70.-os ražoto gaļas āmurīti

dauzu ledu, lai ir, ko pielikt visītim, un TV rāda *Mikrofona 80* arhīvu.)

@jurissuits
Man baigi pietrūkst nedaudz sala un nedaudz sniega. Dabā nav miera, cilvēkiem arī nav.

@annapeipina
Skatāties *Dāvanu vientuļai sievietei*. Jaunieši par filmu starā, tikai visu laiku jāskaidro kultūrvēsturiskais konteksts. Kas ir volga, kas milice utt. Un cik ironiski, ka labi atpazīst Leonu Krivānu (jo *Ugunsgrēks*), bet ne Viju Artmani un ne Eduardu Pāvulu...

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā pavadījāt Vecgada vakaru un ar kādām domām sagaidāt jauno gadu?

Daila Bādere, pensionāre: – Ziemassvētkos biju pie meitas, bet Vecgada vakarā mājās: skatījos televizoru, sagaidīju, kad pulkstenis sita divpadsmit, tad devos atpūsties. Jaungada dienā

atnāca mazdēli. Svētku sajūta bija. Ceru, ka šis gads būs tikpat labs. Kāda vaina? Galvenais, lai visi veseli.

Igors Tarasovs, būvdarbu vadītāja palīgs: – Kopā ar ģimeni jauno gadu sagaidījām mājās. Bērniņš vēl maziņš, tāpēc nekur negājām, šāvām paši savu salūtu. Kā katru gadu, arī

šogad ir plāni, ko vajadzētu paveikt.

Aldis Roslevičs, mācītājs: – Vecgada vakaru sagaidījām mājās, bērni atbrauca. Esmu optimists – sagaidu, ka viss šogad būs kārtībā, jo viss atkarīgs no tā, kāda ir cilvēka cerība

un pašlāvība uz Dievu. Es jaunu dzīvi sāku biežāk, nekā ir Jaungads, tādēļ gadumijā daudz apņemšanos man nav.

Osvalds Salms, pensionārs: – Bijām mājās, pīrāgus un raušus cepām. Koncertu noskatījāmies pa televizoru. Par nākotni domājot, uztrauc tas, ka degviela kļūst dārgāka. Dzīvojam laukos, bet jābraukā būs tāpat.

Viktorija Gulbe, strādājoša studente: – Svētkus pavadījām ar ģimeni un draugiem. Biju ciemos, lējām laimītes, sagaidījām lielo salūtu, šāvām paši. Vairs neatceros, kādu laimi sev izlēju, bet zinu, ka tajā brīdī biju priecīga. Par šo gadu ceru, ka tas būs labāks nekā iepriekšējais.

Vladimirs Gorbačovs, pensionārs: – Bērni un mazbērni dzīvo tālu, bijām mājās ar sievu divi vien. Garšīgākas vakariņas paēdām, paskatījāmies televizoru, pie loga piegājām paskatīties, kā šauj salūtu, un tas arī viss. Par šo gadu nekādu plānu nav. Kā būs, tā būs!

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

NUMURA CITĀTS

Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēdis Agris Rozenfelds pasākumā *Kuldīgas novada gada balva sportā*: „Visiem novēlu sapņot par rezultātiem, vēlu izturību, lai sapņus piepildītu. Arī labu veselību un labas analīzes!”

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet:
redakcija@kurzemnieks.lv.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Zaguši arī gadumijā

Vecā gada pavadīšana un Jaungada sagaidīšana izsenis ir svētki, kas pulcē ļaužu masas, kad sprāgst petardes, tiek lietots alkohols, bet tas savukārt noved pie papildu darba gan policijai, gan ugunsdzēsējiem.

Alsungā un Skrundā – mierīgi

Kā vēsta Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta informācija, 31. decembrī, 1. un 2. janvārī Kurzemē saņemti 23 izsaukumi: 12 uz ugunsgrēku dzēšanu, astoņi uz glābšanas darbiem, bet vēl trīs izsaukumi bijuši maldinājums. Tomēr trijos mūspuses novados šīs dienas bijušas mierīgas, jo nav saņemti neviens izsaukums.

Tieši tikpat mierīgi gadumiju aizvadījuši Skrundas un Alsungas novada pašvaldības policisti, jo izsaukumu nav bijis. Ne par sadzīvīskiem ķīviņiem, nedz citām nebūšanām.

Kuldīgā spridzina, riskējot savainot

Kuldīgā pašvaldības policijai gan gadumijas naktī nācies doties uz svētku vietu Pilsētas dārzā, kur kāds pieaudzis vīrietis nolēma izklaidēties, metot citiem pie kājām petardes un neaizdomājoties, ka starp pieaugušajiem ir arī bērni un ka tās var ne tikai apdullināt ar skaļiem sprādzieniem, bet arī savainot. Pašvaldības policisti vīrieti pūlī atraduši un pārrunās to nopietni audzinājuši.

Valsts policija reģistrē 62 notikumus

Skatoties uz Latvijas statistiku, daudz darba svētku brīvdienās bijis Valsts policijai, jo apturēts 41 dzērājšoferis, bet uz ceļiem reģistrētas 92 avārijas, kurās cietuši astoņi cilvēki.

Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā valsts likumsargi no 27. decembra līdz 2. janvārim reģistrējuši 62 notikumus, kas ir gana liels skaits. Piemēram, Skrundā 30. decembrī konstatēta rotājumu zādzība, par ko sāka lietvedība. Tai pašā dienā Padures pagastā uzdarbojušies zagļi, kuri par iekārojamiem atzinuši alumīnija vadus. 11 kārtības traucētāji saņēmuši administratīvā pārkāpuma protokolu.

Par satiksmes uzraudzību atbildīgie policisti sarakstījuši 22 protokolus. Naktī uz 2. janvāri uz ceļa apstādīnāts kāds braucējs, kurš auto vadījis kunga prātā un bez tiesībām. Neviena avārija nav reģistrēta. Svinību naktī Valsts policija devusies palīgā atrisināt arī vairākus sadzīvīskus strīdus, kas izceļušies pārmērīgas alkohola lietošanas dēļ.

Alberts Dinters

MEDIĶI ZIŅO

Bez krimināltraumām

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra medicīnas statistiķe Baiba Būvmeistere.

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā no 27. decembra līdz 2. janvārim mediķiem bijis 91 izsaukums. Hospitalizēti 36 pacienti, no tiem trīs bērni. No visiem pacientiem 13 bijuši reibumā: desmit vīrieši un trīs sievietes. Svētkos nav notikusi neviena krimināltrauma, toties gadījušas astoņas sadzīves traumas.

Braukt kļuvis dārgāk

Šogad autovadītājiem jāērķinās ar ne tik patīkamām izmaiņām – no 1. janvāra paaugstināts akcīzes nodoklis degvielai un palielināts obligātais biokomponentes piejaukums benzīnam, savukārt aprīlī šī prasība tiks attiecināta arī uz dīzeļdegvielām.

Pēc nozares ekspertu prognozēm izmaiņas akcīzes nodokli nesušas ievērojamu degvielas cenu pieaugumu: akcīzes nodoklis benzīnam palielinājies par aptuveni trīs centiem litrā, dīzeļdegvielai – par vidēji četriem centiem, lauksaimniecības degvielai – par 0,6 centiem, bet sašķidrinātajai propāna gāzei – par 4,1 centu kilogramā. Papildus akcīzes likme tiek aplikta ar 21% PVN.

Turklāt grozījumi Noteikumos par

benzīna un dīzeļdegvielas atbilstības novērtēšanu paredz, ka 95. markas benzīnu Latvijā turpmāk drīkstēs tirgot tad, ja bioetanola piejaukums tajā ir vismaz 9,5% līdzšinējo 5% vietā. Līdz ar to šīs markas cena var pieaugt aptuveni par sešiem centiem.

Dīzeļdegvielai jaunas prasības pēc obligātā biopiejaukuma daudzuma stāsies spēkā tikai 1. aprīlī, taču autoīpašnieki izmaiņas jutīs jau tagad, jo akcīzes nodokļa un PVN ietekmē cena šai degvielai palielināsies aptuveni par pieciem centiem litrā. Eksperti norāda, ka tas ir solis pretī tam, lai valsts sasniegtu klimata uzlabošanas mērķus un aktīvāk izmantotu atjaunojamus resursus.

Daina Tāfelberga

Var balsot par labāko sociālajā darbā

Labklājības ministrija līdz 31. janvārim izsludina iedzīvotāju balsošanu par izvirzītajiem pretendentiem konkursā *Labākais sociālais darbinieks Latvijā 2019.*

Starp viņiem ir arī Skrundas novada sociālā dienesta direktore Anda Vītola, kura izvirzīta kategorijā *Labākais vadītājs sociālā darba jomā.* Anketa elektroniski aizpildāma: www.visidati.lv/aptauja/1523608171. Žūrijas viedoklis par katru pretendentu veidos pusi no punktu skaita, otru pusi – iedzīvotāju balsojums. Uzvarētāji tiks apbalvoti martā. Ar detalizētu kārtību var iepazīties vietnē: www.lm.gov.lv/lv/nozares.

Justīne Smilga

Atgriežas bērībā

Snēpeles pašdarbnieku balle par tēmu *Atgriezies bērībā* izdevusies jautra un pavadīta dažādās atrakcijās.

Snēpeles pašdarbnieku ballē jautrības netrūka.

Kultūras nama vadītāja Raimonda Vilmane stāsta, ka ieradušies bija ap 70 cilvēku: „Spēlējām teātri un spēles, atcerējāmies bērības multenes, rādījām priekšnesumus. Par muzikālo pavadījumu rūpējās Arvis Kurmis no Pāvilostas novada Vērgales pagasta. Katra kolektīva vadītājs nominēja aktīvāko un labāko dalībnieku.” Bērnu deju kolektīvā sveikti Adrija Prauliņa un Ričards Bartulāns, Tautas lietišķās mākslas studijā *Vēveri* – Daiga Zemke, senioru ansamblī *Atvasara* – Dzintra Arāja, vidējās paaudzes deju kolektīvā *Snēpele* – Kristīne Krūmiņa un Ģirts Bulavs, sieviešu ansamblī *Mozaika* – Arta Melkerte, vīru ansamblī – Raivis Jasinskis, amatierteātri – Juris Zariņš, bet gada sportiste ir Zane Zvirbule.

Lāsma Reimane, Raimondas Vilmanes arhīva foto

Jābūt kopīgam skaitītājam

Līdz ar jauno gadu visās mājās, kas izmanto centralizētu ūdensapgādi, jābūt ierīkotam ūdens mērītāju (komercuzskaites mērāparātu) mezglam.

SIA *Kuldīgas ūdens* valdes priekšsēdis Andris Kļaviņš skaidro, ka Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (SPRK) apstiprinātās likuma normas attiecas uz tādiem mērītājiem, kas uzskaita kopējo mājai piegādāto ūdens daudzumu, nevis uz tiem, kas atrodas daudzdzīvokļu māju dzīvokļos. Tas nozīmē, ka neatkarīgi no mājas piederības (arī privātmājā, ja ir vairāki atsevišķi patērētāji) jābūt vienam kopīgam uzskaites mezglam. Savukārt tos, kam ir individuālā ūdensapgāde (no

akas, spices vai urbuma), šīs prasības neskar.

SPRK ūdenssaimniecības pakalpojumu nodaļas vadītāja Dace Čodare-Plaude norāda, ka līdz 1. janvārim mezgls bija jāierīko pašam lietotājam, bet tagad to tiesīgs darīt ūdensapgādes uzņēmums, kuram mezgla vietā jāpieslēdz arī noteiktām prasībām atbilstošs ūdens mērītājs. Izmaksas par mērītāju, tā ierīkošanu, plombēšanu, nomaiņu un verificēšanu vispirms sedz ūdensapgādes uzņēmums, tās iekļaujot tarifā, – lietotājiem par šo pakalpojumu atsevišķi nav jāmaksā. Ja līdz pērnā gada beigām patērētājs nav paspējis šo mezglu ierīkot, to darīs ūdensapgādes

uzņēmums, nosūtot lietotājam rēķinu par izmantoto materiālu un darbu.

Šādas prasības likumā noteiktas tāpēc, lai visi lietotāji maksātu par faktiski patērēto ūdeni atbilstoši mērītāju rādījumiem. Daļa iedzīvotāju joprojām norēķinās pēc noteikta aprēķina (patēriņa normas). Proti, ik mēnesi maksā par nemainīgu daudzumu, bet tas neatpoguļo faktisko patēriņu.

A.Kļaviņš piebilst, ka Kuldīgas novadā šī norma gandrīz jau laikus izpildīta – varbūt dažās mājās kopīgo skaitītāju vēl nav, jo tehniski nav bijis iespējams tos ierīkot.

Daina Tāfelberga

Dāvana Ziemassvētkos

„No viena maza konkursa kļuva par milzīgu projektu,” tā par Latvijas simtgadei veltīto konkursu *Mana un tava Latvija* saka Kuldīgas bērnu un jauniešu centra karjeras un audzināšanas darba speciāliste Līga Kovaļeva. Radošie darbi pirms Ziemassvētkiem tika uzdāvināti Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļai un sociālās aprūpes centram *Venta*.

L.Kovaļeva stāsta, ka radošo darbu izstādes ideja radās 2017. gada rudenī: „Gribējām Latvijas simtgadē uzdāvināt skaistas fotogrāfijas. 2018. gadā Kurzemē notika Mākslas un dzejas dienas, mani uzrunāja Kuldīgas novada domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinopa, kura teica, ka šajās dienās jāpiedalās arī skolēniem. Tā dzima ideja, ka fotogrāfijas jāpapildina ar dzeju, un tapa bērnu fotografēti darbi ar viņu uzrakstīto dzejoli. Skolēni strādāja gan pa vienam, gan grupās.

Vēlāk radās doma, ka dzejoļi jāiemūžina video. Kultūras nodaļa piešķīra nelielu budžetu. Kuldīgas amatiereteātra vadītāja Dace Priede ierunāja šos dzejoļus un Alans Perševics no Skrundas televīzijas izveidoja skaistu video. 2018. gada rudenī notika video pirmizrāde. Tad gāja arī pie uzņēmējiem Liepājas ielā, lai šos darbus varētu izlikt skatlogos. Mākslas un dzejas dienās šos darbus varēja tur

Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļā ar koncertu uzstājas popgrupa *Putas*.

Kuldīgas bērnu un jauniešu centra karjeras un audzināšanas darba speciāliste Līga Kovaļeva skolēnu radošos darbus rāda Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļas senioriem.

aplūkot. Video ir nosūtīts uz skolām kā mācību materiāls, ko var izmantot literatūras stundās vai valsts svētku laikā. Pagājušajā mācību gadā ar šo darbu mēs piedalījāmies arī Valsts izglītības satura centra organizētajā Labo darbu festivālā un saņēmām atzinību. Esam uzrunāti šo visu aprakstīt un video nosūtīt uz Valsts izglītības satura centru, lai var citiem parādīt kā labu prakses piemēru.”

Lai darbus redzētu arī bērnu vecāki, vecvecāki un draugi, kopš pagājušā gada oktobra izstāde apceļoja Kuldīgas un Aizputes novada bibliotēkas, šajā decembrī tā noslēdzās Kuldīgas galvenajā bibliotēkā.

„Mums gribējās šos darbus kādam uzdāvināt, tāpēc šodien ar koncertu, kurā uzstājas popgrupa *Putas* Agneses Čičes vadībā, dāvinām tos Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļai,” saka L.Kovaļeva.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Vāc ziedojumus mākslas telpai jauniešu mājā

Aizvadītajās brīvdienās Kuldīgas jauniešu mājā notika simboliska Jaungada sagaidīšanas diskotēka. Lai apvienotu patīkamo ar lietderīgo, šoreiz ieeja bija par ziedojumiem – visa nauda tiks izlietota telpu labiekārtošanai.

Uz muzikālo pasākumu, pēc organizatoru aplēsēm, ieradās vairāk nekā simts jauniešu, kuri par iekšā tikšanu atstāja ziedojumu: cits lielāku, cits mazāku summu. Saziedoti 107 eiro, kurus izlietos tam, lai otrajā stāvā izremontētu un iekārtotu 90 m² telpu, kas netiek izmantota. Iecerēta vieta, kurā jaunieši izliktu savus mākslas darbus, un vieta, kurā mierīgi atpūsties. Tā kā savulaik ēkā atradusies skola, pēc tam tā piederējusi kokapstrādes fabrikai *Vulkāns*, ir doma izveidot arī vēstures ekspozīciju, ko varētu apskatīt ikviens.

„Šis ir kā pirmais grūdiens,” saka jaunatnes darbinieks Adrians Dravnieks. „Idejas vēl jāsapņo ar telpu īpašniekiem un būvvaldi, jāizstrādā projekts, bet tas ir solis

Kuldīgas jauniešu mājā aizvadīta īpaša Jaungada balle, kuras ieņēmumi ir pirmais solis pretī topošajai mākslas telpai.

uz priekšu. Ja kādam mājās ir kāda vēsturiska lieta, kas saistīta ar ēku Jelgavas ielā 26 un viņš ga-

tavs to atdot ekspozīcijai, mēs ļoti priecātos.” Tāpat jauniešu mājas kolektīvs priecātos par jebkādu

palīdzību telpas iekārtošanā.

Alberta Dintera teksts un foto

KAIMIŅOS JŪRKALNĒ

Jauna kultūrvietā

Jūrkalnes Ugunsplāvā tapusi brīvības koncertzāle *Vējturu nams*. No koka un dzelzsbetona veidotā 437 m² būve paredzēta publiskiem un slēgtiem pasākumiem, akadēmiskās un populārās mūzikas koncertiem. Ideja par koncertzāli radusies mūziķim un māksliniekam Igo. Ar domubiedru atbalstu pirms 13 gadiem iekopta Ugunsplāva, tajā ik gadu notiek vērienīga vasaras saulgriežu svinēšana. Koncertzāle šajā vietā kultūras dzīvi paplašina. No Eiropas Reģionālās attīstības fonda iegūti nepilni 203 000 eiro, Ventspils novada pašvaldības finansējums ir ap 166 500 eiro, valsts dotācija – 9525 eiro. Ierīkoti arī celiņi, ārējā un iekšējā elektroapgāde, apmeklētāju uzskaites un videonovērošanas sistēma. Darbu paveikusi Kuldīgas *Būvfirma „Inbu”*.

DRUVĀ

Kurzemniekam 3. vieta

Televīzijas šova *X faktors* 3. vietas ieguvējs Klāvs Ozols ir Saldus novada Druvas vidusskolas 11. klases skolnieks. Kā vēsta www.saldusnovadam.lv, mūzika jau sen ir būtiska daļa puīša ikdienā, tādēļ pēc mācībām Druvā viņš dodas uz Saldus mākslas un mūzikas skolu, kas ir viņa mīļākā atpūtas vieta. Tur viņš sastopams, gan izkrāsojot emocijas uz audekla, gan pie klavierēm. Godpilnā vieta *X faktorā* došot stimulu tālākiem centieniem, atzinis puīsis.

ZLĒKĀS

Spēlē un skatās teātri

11. janvārī 15.00 amatiereteātra *Ugāles drāma* izpildījumā būs skatāma izrāde *Sievasmātes bizness*, informē kultūras nama vadītāja Kristīne Kauliņa. Zlēku amatiereteātris viesizrādēs brauc ar iepriekš iestudēto Saulcerītes Avotiņas lugu *Plaģiāts jeb Mazais botānikas brīnums*, bet nu tiekot apgūta krievu satīriķa Mihaila Zoščenko luga *Kāzas*. Tā ir 1931. gada komēdija, bet komiskās situācijas var attiecināt arī uz mūsdienām.

KAZDANGĀ

Balva par atbalstu bērniem un vecākiem

Tiesībsarga gada balva kategorijā *Izglītotājs* piešķirta aizputnieci Līvijai Jansonei, Montesori pedagogijas ieviešanai Aizputē. Gada balva cilvēku ar invaliditāti atbalstam pasniegta piekto reizi, pateicoties trim partneriem: Tiesībsarga birojam, invalīdu un viņu draugu apvienībai *Apeirons* un Latvijas Nacionālajai bibliotēkai. Šoreiz saņemts rekordliels pieteikumu skaits – 57. L.Jansone pārstāv cilvēkus ar invaliditāti – bērņus un viņu vecākus, viņu tiesības un intereses. Apritējuši 15 gadi, kopš Aizputē sāka lietot attīstošā un atveseļojošā Montesori metode.

Būt par skolotāju ir dzīvesveids

„Mums jāiet laikam līdzi,” tā saka Vilgāles pamatskolas krievu valodas skolotāja Ņina Vītola. Valsts neatkarības svētkos viņa no Kurmāles pagasta pārvaldes saņēma atzinību kategorijā *Izglītība* – par ilggadēju darbu.

PUSAUDŽI JĀSAPROT

Arī Ņ. Vītola pati mācījusi Vilgālē: „Ar ģimeni no izsūtījuma Sibīrijā uz šejieni atbraucām tad, kad man bija divi gadi. Visus gadus mācījās Planīcas skolā un pēc vidusskolas sāku strādāt skolā. Esmu beigusi augstskolu Liepājā. Atceros, ka direktore mani uzaicināja, jo vajadzēja audzināt pirmo klasi. Manuprāt, tā bija sagādīšanās, ka sāku strādāt par skolotāju. Bet šis jau ir 43. gads... Pa šo laiku darīts ļoti daudz. Esmu vadījusi skolēnu līdzpārvaldi un ārpusstundu darbu, savā laikā mācījusi pilnīgi visus priekšmetus.

Šogad audzinu 9. klasi. Skolotājam parasti patīk mazākie bērni, bet man – visvairāk pusaudži. Es zinu viņu draiskulības un muļķības. Jāprot ar viņiem sadzīvot, viņus saprast, jo pusaudžus ne vienmēr var izprast. Mums vienmēr jāzina viss jaunais.”

Skolotāja Ņina Vītola šogad saņēmusi pagasta pārvaldes atzinību par ilggadēju darbu Vilgāles pamatskolā.

LAUKOS JAUKĀK, SIRSŅĪGĀK

Ņ. Vītola stāsta: „Visvairāk atmiņā palikuši tie gadi, kad Vilgālē bija vecais kolektīvs direktoras Astrīdas Štorhas vadībā. Paldies viņai – viņa izglītojusi daudzus pedagogus. Astrīda mūs vāca kopā, lai vienmēr būtu uz visiem svētkiem, – veidoja kolektīvu. Gribu paldies pateikt arī bijušajiem kolēģiem. Strādāt lauku skolā, manuprāt, ir daudz labāk, sirsnīgāk. Kādreiz kolektīvs bija kā otrā ģimene. Gan skolēni, gan skolotāji te nāca kā uz mājām.”

Šajā mācību gadā Ņ. Vītola sākusī par krievu valodas skolotāju strādāt arī Ēdoles pamatskolā. „Dzīvoju Priedainē, un uz abiem galiem jābrauc līdzīgs attālums. Ēdoles pamatskola ir viena jauka un sirsnīga skola. Man tur patīk – visi strādā kolektīvā.”

CITĀDI SKOLĒNI

Par skolēnu krievu valodas zināšanām viņa saka: „Tie, kuri skatās krievu *multenes*, valodu zina. Bet daudzi uzskata: „Priekš kam man vajag? Anglijā to nevajadzēs.” Bet bieži vien paši atpapas,

ka tomēr vajadzēs. Šogad divi skolēni Vilgālē un divi Ēdolē kārtos krievu valodas eksāmenu.”

Skolotāja secina, ka tagad audzēkņi pavisam citādi: „Mūsdienu skolēni zina savas tiesības, zina, ko grib. Viņi zina, ko skolotāji vai vecāki nedrīkst. Kādreiz te visi bija vilgālnieki – mācījās vienā skolā, spēlējās vienā sētā. Tagad te māsās ne tikai vietējie, bet arī daudzi no citiem pagastiem un no Kuldīgas. Intereses katram savas.”

VAŠARĀS DĀRZĀ UN MEŽĀ

Par pagastā saņemto apbalvojumu Ņ. Vītola saka: „Visi mani pazīst – te mācās jau manu skolēnu bērnu bērni. Ar vecākiem man vienmēr bijušas labas attiecības.”

Brīvos brīžus viņa labprāt pavada ar mazbērniem. Ņinai ir meita Agnese un divi mazbērni: Luīze un Ernests. Abi iet bērnudārzā. Vasarā visiem kopā patīk rušināties pa dārzu: „Tā tas laiks paiet. Kā jau daudzi skolotāji, lai vasarā piepelnītos, braucu mellenēs. Ir grūti, bet nopelnīt var.”

Paveiktais un iecerētais

Kurmāles pagasta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane informē, kas šogad paveikts un nākamgad ielānāts.

Vilgāles ezermalā plānotā labiekārtošana ir pabeigta. Pilnībā atjaunota laipas sauszemes daļa: soliņi, galdiņi un pārģērbšanās kabīnes. To darīja SIA *Revalat*, un izmaksas ir 7854 eiro. Ar pagasta darbinieku spēkiem attīrīta un paplašināta krasta līnija ar lielāku pludmales daļu, no

jauna uzvestas smiltis.

Novākti bīstamie koki Segļu kapos un Priedaines ciemā. Atjaunots āra apgaismojums Vilgāles un Priedaines ciemā.

Pagasta ceļos bez ikdienas uzturēšanas darīti vēl citi darbi. Novada domes papildu piešķirtā nauda izlietota ceļa Planīcas–Alejas 1300 m posma remontam. Nomainīta bojātā caurteka, noņemts grunts apaugums, 400 metrus papildināta grants kārtā.

Kopējās izmaksas – gandrīz 28 000 eiro. Par 600 eiro atjaunotas ceļazīmes. Apaugums noņemts ceļā Mazruļļi–Grantskalni (240 m) un Paģu ceļā (255 m). Grants papildināta Stangoņu ceļā (30 m³) un posmā Mazruļļi–Grantskalni (10 m³).

Iegādāta jauna forma florbola komandai, vīriešu volejbola komandai nopirkti šorti. Sieviešu ansamblim *Atspulgs* tērpi papildināti ar šallēm-

villainēm.

Nākamgad ielānāts Vilgāles pludmalē atjaunot trepes uz ezermalu, Priedaines ciemā – ierīkot elektrības pieslēgumus, lai Ziemassvētkos izgaismotu rotājumus. Priedainē paredzēts kopā ar iedzīvotājiem izvēlēties vietu, kur ierīkot rotaļu laukumu, pie *Ziedlejām* tiks pabeigta futbola laukums. Formas tērpi tiks iegādāti sieviešu volejbola komandai.

Jauns jumts un nebijis gadījums

Vilgāles daudzdzīvokļu namā Dālderī drīz tiks pabeigta jumta maiņa. Iemītņieku uzkrājumam pievienots kredīts.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu pagasta namu apsaimniekotāja Zane Pirtiece skaidro: „Tiek mainīts jumts un atjaunota daļa skursteņu. Jau no gada sākuma tas tika rosināts. Radās iespēja papildus uzkrātajai naudai paņemt kredītu, un tas ir ļoti labi, jo līdz šim mājām pagastos bankas to nedeve. Šis patiesībā ir nebijis gadījums. Bet, tā kā ir laba maksātspēja, kredīts ir iedots, jo jumts bija diezgan sliktā stāvoklī. Iedzīvotāji par mājas stāvokli interesejas, un viss norit labi.

Tur strādā SIA *Pretpils*. Šajā gadalaikā jumtu var mainīt – kvalitāti tas neietekmē. Darbu bija plānots pabeigt līdz Ziemassvētkiem, tomēr laika apstākļu dēļ tas notiks janvāra sākumā vai vidū. Projekta izmaksas ir ap 26 tūkstošiem eiro. Mājai bija uzkrāti vairāk nekā 12 tūkstoši.”

Jumta maiņa Vilgāles daudzdzīvokļu mājā Dālderī.

Ziedo zeķes bērniem

Vilgāles pulciņa *Darbīgās rokas* rokdarbnieces Liepājas bērnunamam sarūpējušas 20 zeķu pārus.

Vilgāles skolotāja Solvita Zīvere stāsta, ka aktīvi darbojas Sakas baptistu draudzē: „Sakas un Pāvilstas draudzei ar šo bērnunamu ir ilgstoša sadarbība. Parasti zeķes adīju pati, bet šogad tam nepietika laika. Rokdarbnieces bija ieinteresētas un priecājās par iespēju izdarīt labu darbu, tāpēc es ziedoju dziju, un viņas uzadīja gan daudz zeķu, gan vienu cimdu pāri, kas pie bērniem jau aizceļojuši.”

Jābūt stiprai pārlicēbībai, ka izdosies

Nonākot izvēles priekšā – sākt savu biznesu vai pārceļties uz ārzemēm –, kuldīdznieki AGNESE UN JĀNIS GRUNDMANI izlēmuši darboties tepat. Nodibinājuši uzņēmumu *Pilskrogs*, kas trešo sezonu nodrošina ēdināšanu Ēdoles pilī, un kopš pagājušās vasaras tur apsaimnieko arī viesnīcu un lielo zāli.

Vēžus te var nogaršot itin bieži, jo tas esot klientu iecienīts ēdiens.

VĀCIJĀ LABI, MĀJĀS VĒL LABĀK

Agnese stāsta, kā notikumi likumsakarīgi kārtojušies tā, lai viss, kas iepriekš darīts un apgūts, noderētu ģimenes uzņēmumā.

Pēc vidusskolas viņa vienu gadu apmaiņas programmā strādājusi Vācijā par auklīti: „Tā bija lieliska iespēja dzīvot ģimenē, iepazīt vietējo kultūru un labi iemācīties valodu. Mani Vācijas audzvecāki, kā es viņus saucu, piedāvāja arī pēc gada turpināt tur dzīvot un studēt. No manis par to prasīja tikai pāris reižu nedēļā pieskaftīt bērnus. Fantastisks, neatvairāms piedāvājums! Jau gandrīz iestājos Drēzdenes Tehniskajā universitātē, bet... Sagribējās mājās pie mammas – esmu izteikts Latvijas cilvēks. Apzinājos, ka tā būtu bijusi fantastiska iespēja. Vairāki mani draugi tādu izmantoja. Draudzene no Armēnijas, kā toreiz sāka, tā joprojām tur dzīvo. Es to laiku atceros ar mīļām atmiņām, jo man tur gāja ļoti labi, tomēr vislabāk jutos šeit.”

STUDĒ UZŅĒMĒJDARBĪBU UN KULTŪRAS VADĪBU

Atgriežoties labās vācu valodas zināšanas nodērējušas. „Strādāju uzņēmumā *Zauers* eksporta nodaļā. Darbs bija ļoti atbildīgs – tulkoju līgumus. Tos pārslēdzot, apbraukātas daudzas valstis Eiropā,” stāsta Agnese.

Skaitļu cilvēks viņa neesot, jo vairāk patīkot radošas nodarbes, bet, tā kā Kuldīgas ģimnāzijā mācījusies komercklasē ar ekonomikas novirzienu, tad Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā studējusi uzņēmējdarbības pamatus. Pēc tam Liepājas universitātē mācījusies kultūras vadību. Līdz diplomam šajā specialitātē gan neesot nonākusi, bet, *Pilskrogā* rīkojot pasākumus, tur gūtais noder.

KLUBA PIEREDZE

Pirmās iemaņas ēdināšanā gūtas pirms gadiem desmit. „Maniem vecākiem Kuldīgā, Dzintaru ielā 14, bija kafējnīca-klubs *Pozitīvs*. Es to vietu pārstāvēju – strādāju par vadītāju, vīrs Jānis pēc profesijas ir pavārs un arī tur strādāja,” stāsta Agnese. „Tas bija grūts laiks – krīze. Cilvēki izslāpuši pēc darba – brīvu darba vietu nav, arī uzņēmumiem pastāvēt sarežģīti. Man tā bija milzīga pieredze. Gribējām to vietu ierīkot publikai *30 plus*, lai būtu, kur solīdi atpūsties, bet diemžēl tā neizveidojās. Negribējām, lai naktsklubā pulcējas vandaļi. Bija apsardze – trīs

Kafējnīcas zālē vienmēr valda mazliet svinīga gaisotne, jo Ēdoles pils mūri un interjers rada īpašas izjūtas.

„Ēdināšanā brīvdienu nav, bet man patīk tas, ko daru,” saka Ēdoles *Pilskroga* saimniece Agnese Grundmane.

četri milzīgi puši, bet, ja cilvēki neprot uzvesties, tur neko nevar izdarīt. Saucām policiju. Apkārt dzīvojošie sūdzējās, ka viņiem traucē naktsmieru. Ļoti centāmieš izvairīties no negatīvās slavas, bet tas nebija iespējams. Kaut gan nepilngadīgos un pārāk iedzērušos neielaidām, tomēr bija daudz problēmu, kas parādīja cilvēku kultūras līmeni.”

Kad ģimenē pieteicies bērniņš, Agneses vecāki nolēmuši *Pozitīvu* aizvērt, jo vadītājas vietai neesot atradusies piemērota kandidatūra.

BIZNESĀ – ARĪ MAZLIET NEKAUNĪBAS

Pēc bērna kopšanas atvaļinājuma Agnese sākusī strādāt *Kuldīgas būvservisā* par biroja vadītāju, un tas joprojām ir pamatdarbs. „Skrējiens ir, un apvienot ar darbošanos kafējnīcā nav viegli,” atzīst Agnese. „Es neesmu tipiska biroja vadītāja – man nav jābūt pie tālruņa un jāsaņem cilvēki. Es organizēju informācijas apriti, kārtoju dokumentus, varu darbus darīt arī attālināti.

Kad sākam savu biznesu, es darba devēju informēju, un mēs manu darbu pārplānojam. Iespējams, šobrīd esam tik tālu, ka, *Pilskrogā* ieguldot vairāk laika, varētu sevi pilnībā ar to nodrošināt. Bet visās kafējnīcās ir izteikta sezonālitate. Arī citi *Pilskroga* darbinieki strādā vēl citur. Nevienā uzņēmējdarbībā sākotnējā posmā uz lielu peļņu nevar cerēt. Vienmēr jāpatur prātā, ka tas saistīts ar zināmu risku.

Darbspējas man ir lielas, un esmu uzņēmīga, bet reizēm pietrūkst drosmes. Neesmu pārliecināta, ka iecerētais izdosies, jo varētu pietrūkt zināšanu vai finanšu. Vai nekaunības, ko arī biznesā vajag. Ne tādu, ka gribētu kādu apkrāpt, bet tādu kā mazliet uzspēlētu pārlicēbi par sevi. Tādu, ka apzinos savas tiesības un to, kas man pienākas. Biznesā jāmacās nebūt labai visiem – jāiemācās pateikt *nē* tajās reizēs, kad pēc finansiāliem vai citiem aprēķiniem tā vajag.”

ZVIEDRIJA VAI LATVIJA?

Lai arī, sākot biznesu, bijusi nedrošība uzņemties saistības, tomēr tas darīts, lai ģimene paliktu Latvijā. „Doma mums bija sen. Meita Aleksandra vēl bija maza, es strādāju birojā, bet Jānis Latvijā labi atalgotu darbu atrast nevarēja – bija spiests braukt uz Zviedriju. Viņš vairāk bija prom nekā mājās. Darbs tur labs, dzīves apstākļi arī, tādēļ radās doma, ka arī mums ar meitu jāpārceļas. Tajā laikā to darīja vairāki draugi, tomēr es baidījos, jo dzīvi ārzemēs biju izmēģinājusi un zināju, ka tas varētu nepatikt. Vienalga, cik labi tur ir finansiālā jomā un sadzīvē, tomēr es ilgojos pēc Latvijas. Esmu ģimeniska, un mums ir ciešs kontakts ar vecākiem. Nav bijusi tādi Ziemassvētki, kurus nesvinētu kopā.

Mamma, redzot mūsu šaubīšanos, mudināja sākt ko pašiem savu. Mums abiem ar Jāni patīk ēdināšana un viesmīlība, bija pieredze, tādēļ iespējas meklējām šajā sfērā.”

„SADUŠOJOS UN AIZGĀJU”

Kad izsole rīkota ēkai Ēdoles centrā,

kur kādreiz darbojies *Ezerkrogs*, Agnese un Jānis plānojuši to iegādāties un tajā saimniekot. „Mani vecāki un arī es bērniībā dzīvoju Ēdolē, vasarās *Ezerkrogā* strādāju. Citas kafējnīcas pagastā nav, tādēļ nolēmām tur atvērt. Mums nebija tādu uzkrājumu, lai piedalītos pirmajā izsolē, bet cerējām, ka citu pretendentu nebūs, dabūsim naudu un piedalīsimies nākamajā. Bijām ēku jau izpētījuši, domājuši, kā iekārtot, bet plāni sabruka, jo tā tika nosolīta pirmajā kārtā.

Kad padzirdējām, ka pilī meklē ēdinātāju, sadūšojos un aizgāju aprunāties. Vienojāmies, un atklāšanas pasākums bija 2016. gada aprīlī. Daudz strādājām. Paveicās, ka atradām kompetentu personālu, jo Kuldīgas *Metropolē* restorāns bija likvidēts un tā darbinieki sāka strādāt pie mums. Joprojām mācāmies – regulāri braucam uz kursiem, semināriem un meistarklasēm.”

BĒRNĪBAS VĒŽU ZUPA

„Mūsu īpašo ēdienu – vēžu zupu, ko pie mums vienmēr var nobaudīt, – radījām Kuldīgas restorānu nedēļas *Bērniņas garša* piedāvājumam. Vīrs atcerējās, ka viņa bērniībā pie omītes laukos Snēpelē ķēruši vēžus, vārījuši ar dillēm. Pēc filmas *Emīla nedarbi* arī Ēdoles pils saistās ar vēžiem, tādēļ izdomājām šo zupu un ēdienkartē esam to saglabājuši. Cilvēkiem garšo – pat no otra Latvijas gala brauc tieši tās dēļ.”

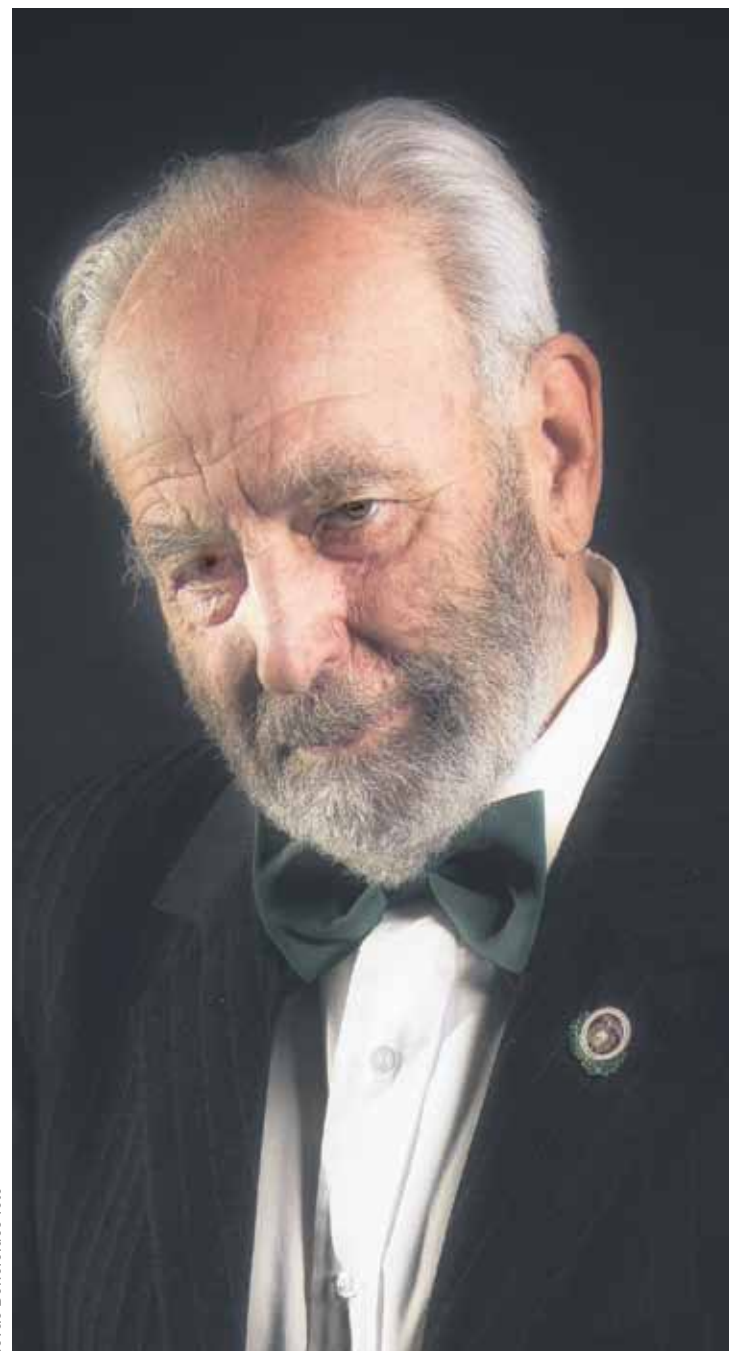
Agnese atzīst: brīvdienu abiem ar vīru pagaidām nav un, kā jau ēdināšanā, tieši svētkos vienmēr jāstrādā. Bet šis darbs viņiem patīk.

„Mēs bijām un esam LATVIJAS PATRIOTI”

1925. gada septembris. Jānis Blūms trīs nedēļu vecumā. Pasaulē viņš nāca laikā, kad Latvijas valstij bija vien septiņi gadi.

JĀNIS BLŪMS.
Pētera dēls, Jāņa mazdēls, dzimis Jūrmalā 1925. gada augustā. Tēvs, vectēvs, vecvectēvs, krusttēvs, karavīrs, gūsteknis, mērnieks, urbējs, dziedātājs, patriots, malēnietis, skrundenieks, Skrundas Goda pilsonis. Latvietis.

leivas Benefelētēs foto

Jāņa Blūma portrets no Veco zēnu fotosesijas izstādei Gods kalpot Latvijai.

Kristības – mazo Jāni tur krusttēvs. 1925. gada 22. novembris.

1927. gads. „Šodien, milje radiņi, man ir divi gadiņi.” Jānis kopā ar māsu Gaidu.

Jānis Blūms savā pirmajā leģionāra formas tērpā. Otrajā pasaules karā viņš kā brīvprātīgais devās 17 gadu vecumā un dienēja Latviešu leģiona 15. divīzijā.

PIECOS VĀRDOS

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „Jānis Blūms ir...”, ko jūs teiktu?

◆ **LORETA ROBEŽNIECE,** Skrundas novada domes priekšsēde: „Iedvesmojošs, ļoti godprātīgs, labs sarunu biedrs. Viņš ir draugs, cilvēks, skrundenieks.”

◆ **Viesturs Melķis,** vīru ansambļa Vecie zēni mākslinieciskais vadītājs: „Istems latvietis. Patriots, cilvēks, uz kuru var palāties, uzticams.”

◆ **Ance Blūma,** mazmeita: „Bērniņā vectētiņš man katru tikšanās reizi nozīmēja mazus svētkus, tagad viņš ir piemērs cīņai un mīlestībai pret Latvijai.”

◆ **Reinis Blūms,** mazdēls: „Vectēvs ir liels dziedātājs, ilggadējs kora un ansambļa dalībnieks, operu un klasiskās mūzikas mīļotājs. Kā viņš pats teicis, tikai lēģerī dziesmas neskanēja... Dziesma viņu pavada no bērnības līdz sirmam vecumam.”

Ulmaņlaika puikas. Kopā ar klasesbiedriem. Jānis Blūms – otrajā rindā pirmais no labās.

Atgriežoties no atvaļinājuma kaprāja pakāpē 1944. gada maijā. Rotas komandieris līcis Jānim Blūmam uz rotu aizvest dokumentus, kas sakrauti pamatīgā mugursomā.

Tā Jāni Blūmu, kurš pasaulē nāca tad, kad Latvijas valstij bija vien septiņi gadi, raksturo piederīgīte. Lai arī aiz muguras ir Otrā pasaules kara šausmas, gūsts, izsūtījums un smags darbs komunistu režīma laikā, viņš joprojām daudzreiz kalpo par piemēru, kādam būs būt latvietim un patriotam. Viņam arī par šodien Latvijā notiekošo ir, ko teikt.

Jūs savos 94 gados cītīgi sekojāt līdzi tam, kas notiek gan ekonomikā, gan politikā. Kā visus procesus vērtējat? Kā mūsu valstij sokas?

Pašreiz esam purvā. Kāpēc? Kas to purvu mācētu pareizi apsaimeņot. Ir tādi cilvēki, kuri grib, bet neprot, un ir tādi, kuri to negrib. Tad, kad bija vēlēšanas, kas tikai Saeimā nesānāca iekšā! Cilvēki, kuriem būtu vēl

Tad sanāk, ka daļa politiķu arī šajās vēlēšanās startēja

tikai tāpēc, lai tiktu pie labumiem.

Jā. Paskaties uz labklājības ministri Ramonu Petraviču! Viņai tas amats tā kārojās, ka viņa nu būs īstais cilvēks. Iedomājās, ka varēs izdarīt to, šito. Ir tas vecais teiciens, ka ceļš uz elli ir bruģēts labiem nodomiem. Man tomēr ļoti gribētos ticēt, ka šo valdību nenogāzīs, ka cilvēki būs tik daudz prātīgi, jo kurš tad ies vietā. Kuru iecels?

Saeimas atļaušanai ir ierosinātas pat vairākas parakstu vākšanas.

Es neesmu tā īsti domājis, ko un vai tur varētu mainīt. Man jau liekas, ka salīdzinājumā ar iepriekšējiem parlamentiem šobrīd ir vairāk tādu, kuri kaut ko grib valsts labā darīt. Es nupat izlasīju vienu rakstu laikrakstā. *Ukraina: cilvēks un karš.* Kamēr to neizlasīsi, nesapratīsi. Tas ir par to, kā Ukrainā cilvēki joprojām dzīvo tur, kur karo, bet viņiem pat prāta nenāk domas, ka jābrauc prom. Jau gadiem. Ir grūtības ar naudu, uzturu, bet prom viņi nebrauc.

Vai to pieminat kontekstā ar to, ka pie mums daudzi padodas un aizbrauc?

Jā. Tāds aizplūdums pie mums pirmo reizi bija novērojams pēc 1905. gada revolūcijas. Daudzi laidās prom, bet daļa pēcāk atgriezās. Pasaule ir mainījies. Tās iespējas, kādas ir tagad, ka viegli var tikt uz citu vietu pasaulē, rada domas: „Aizbraukšu, pastrādāšu un atgriezšos.” Tas ir liels vilinājums. Ir cilvēki, kuri ar savu centību tur sasniedz ļoti daudz, pie mums tas ir grūti sasniegams. Pie mums ir daudzi tādi, kuri mācās, studē, lai kaut ko sasniegtu. Arī pirmās Latvijas brīvvalsts laikā bija ļoti daudz bezdarbnieku, bet viņi bija šeit.

Bet daudzi, kaut arī iet grūti, saka: „Nē, es prom nebraukšu!”

Tā ir laikam tā garīgā puse, kas viņam to liek darīt. Nebraukt prom. Ja viņš ir zemnieks un apstrādā savu tēvu zemi, tad viņš ir piesiets. Ir tādas ģimenes, kuras sākušas ar aizaugušiem laukiem, bet tagad ir lieli dārzī, bagātīgas druvās, visi dzīvo labi. Tas viss ir darbs. Ne tikai ar rokām, bet arī ar galvu. Protams, ir riski. Tapat, Laidu pagastā, zemuņu audzētāji – vētra viņiem saplēsa siltumnīcas, zaudējumi ir ļoti lieli, bet, kā es lasīju, viņi negrasās padoties.

Sevišķi Rīgā un Daugavpilī joprojām izteikti jūtams, ka krieviski runājošie nevēlas runāt valsts valodā. Kāpēc?

Savulaik vairākus gadus strādāju kantorī. Biju ražošanas daļas priekšnieks. Man bija viena darbiniece Jekaterina Fjodorovna. Latvijā bija nodzīvojuši jau gadus

1946. gads. Filtrācijas nometne Tāļajos austrumos. 21 gadu vecais leģionārs, gūsteknis. Kara biedra Zigurda Gustiņa zīmējums.

Lestenes leģionāru brāļu kapu memoriāla sienā iegravēts Jāņa Blūma vārds un dzimšanas dati, jo tika uzskatīts, ka viņš pazudis bez vēsts. To Jānis uzzināja, kad viņa rokās nonāca *Daugavas vanagu* izdevums *Latviešu karavīru Otrā pasaules karā. Kritušie un bez vēsts pazudušie karavīri*. Tas rakstīts 10. sējuma 40. lapaspusē.

Tas iespējams tāpēc, ka 1944. gada februārī Jānis kopā ar trim vīriem vairāk nekā nedēļu no sava bataljona atpalika, atkāpjoties no Bebeliskas Krievijā.

ķi, bet liela daļa no viņiem strādāja slepenajās rūpnīcās.

Jūs gadu desmitiem esat strādājis par dzilurbumu meistar, pazināt šos cilvēkus, kuri atrada Gudenieku naftu. Tagad gadiem tā tiek pumpēta laukā, bet ne pagastam, ne valstij liela labuma pagaidām nav.

Jā, tas bija 1962. gadā, kad to atrada. Tā ir mūsu politika, ka visu zemi privatizēja. Valsts varēja to paturēt, bet to neizdarīja. Tā nelaide jau ir tajā, ka savulaik tie, kuri taisīja mums tos likumus, rēķinājās, ka varētu tikt pie garda kumosa. Ar likumiem

Artēzisko aku urbšanas agregāts AVB-3-100. Ar tādu Jānis Blūms strādāja no 1953. gada maija līdz 1959. gada februārim. Jānis sēž torņa galā Asares spirta brūzi. Hugo Briēža foto.

1944. gada jūnija sākums. Rīga, Marijas iela 47, dzīvoklis nr.5. Pēdējais foto ar ģimeni. Jānis Blūms aizmugurē leģionāra formā.

„Mana pirmā bilde ar zvaigzni pierē.” Dienestā Padomju armijā pēc filtrācijas nometnes Tāļajos austrumos. 1947. gads Igaunijā, Sillamē.

Latvijas zelts mazā pudelītē. 1962. gadā Gudenieku pagastā atrastā nafta, ko Jānis Blūms saglabājis līdz pat mūsdienām.

bija tā, ka mūsu zinību vīriem pasaules likumus neviens nemācīja. Maz bija tādu, kuri paši papildus mācījās. Tas ir skumji. Nupat laikrakstā bija arī liels raksts par purvīm, par izstrādēm – Valsts kontrole atzinusi, ka Zemkopības ministrija īsti izsaimniekojusi dabas bagātības. Kas tajās ministrijās – vai stulbie strādā? Tur taču ir tādas naudas iekšā, kuras var palikt valstij!

Karā aizgājāt, būdams jauns puika. Vai šodienas Latvija ir tā valsts, par ko sapņojāt, kad ņēmt rokās ieroci?

Mēs bijām ulmaņlaiku puikas. Liela daļa jauniešu no laukiem bija mazpulkos, pilsēnieki – skautos. Visi bijām patrioti, audzināti nacionālā garā. Pašreiz no tā visa mums ēiks vien ir. Es mācījos kopā ar Borisu Podnieku (operatora Jura Podnieka tēvu), Jāni Skujiņu (latviešu strēlnieku komandiera pulkveža Jāņa Skujiņa dēlu), Hariju Astru (pretpadomju cīnītāja Gunāra Astras brāli) un Gunāru Zariņu. Visi bijām vienādi. Mēs bijām un esam Latvijas patrioti.

Alberts Dinters Jāņa Blūma arhīva un autora foto

VAI PLĒŠAS par teritoriju?

Medību kolektīviem nepatīk purvi, kuros iemitinājušies bebri.

Jābūt skaidriem kārtības noteikumiem

Kā panākt, lai kaza dzīva un vilks paēdis, *Kurzemnieks* sarunājas ar ilggadēju mednieku, bijušo Valsts meža dienesta darbinieku GUNĀRU FREIMANI un uzņēmuma *Sodra mežs* pārstāvi NIOLU KRJUKOVU.

Vai tas, ka mednieki cīnās teritorijas dēļ, ir mīts vai patiesība?

G.Freimanis: „Tagad vairs tā nevar teikt *plēšas*, jo tas laiks ir aizgājis. Kurzemē vēl gan palikuši daži karstie punkti, kuros mednieki, kuri arī ir cilvēki, nespēj atzīt savas kļūdas un paskatīties, ka kādam iet labāk. Un tad sākas plēšanās. Bet! Tas vilciens aizgājis – medību platības sen sadalītas. Septembrī, kad es vēl strādāju Valsts meža dienestā, Kuldīgas pusē bija tikai viens tāds punkts Kabiles pusē, kur nevar vienoties. Šobrīd iedibinājusies kārtība, ka medību kolektīvi tomēr mēģina sarunāties. Sanāk kopā, apspēžas pie galda, pārrunā visu krustu šķērsu un rod risinājumu.

Smaga situācija ir Liepājas pusē, jo tur milzīga platību sadrumstalotība, daudz novadu. Līdz ar to katrs grib sev medību zemes stūrīti un cīnās kā traki. Lai *sakasītu* 50 hektārus, ar zemes īpašniekiem jānoslēdz teju 50 līgumu. Un katrs īpašnieks ir ar savu raksturu un attieksmi pret medniekiem. Viņiem tur klājas jātri.”

Pielauju, ka mednieki par platību cīnījušies visos laikos, bet kas varētu būt galvenie iemesli? Likums vai kas cits?

„Kuldīgas rajonā es centos pēc

iespējas ilgāk noturēt kolektīva, mednieku kluba ārējo robežu, kā to paredzēja 1992. gada likums, neafišējot 1995. gada likumu, kad jau sāka parādīties privātpašumi. Viņiem arī parādījās interese medīt, platības auga, un 1995. gadā, kad mainījās valdība, Medību likums atkal tika atvērts un kaut ko mēģināja tajā grozīt. Ko grozīja? To, kas katram individuālam valdībā sasāpējis, bet tas neattiecās uz visu mednieku vai īpašnieku saimi. Individīdi domā, ka tas būs derīgi visiem, bet tā nav, jo mednieku un īpašnieku attiecības ir dažādas.

Ārējā robeža bija līdz kādam 2004. gadam, un tad bija miers. Pēc tam viens otrs pamodās un sāka cīnīties par platībām. Pirms tam likums atkal jau bija pamainījies, un sāka iestrādāt normas, ka konkrētai medijamo dzīvnieku sugai vajadzīgs noteikts hektāru skaits. Mūs arī spieda uz to, ka medību atļaujas vairs nevar dot tik, cik gribas. Klubi sāka saprast, ka ir mazi, ka līgumi nav noslēgti un atļaujas nevar dabūt. Tad sāka lietot sadarbības līgumus, kas bija kā glābšanas riņķis.”

Vai šis likuma izmaiņas nebija iemesls, kādēļ mednieku klubi, lai tiktu pie lielo dzīvnieku licencēm, platību apzināti palielinā-

ja, kaut arī zināja, ka nespēs tās apmedīt?

„Jā. Vēlme medīt visas sugas ir ikvienam medniekam un klubam, bet bieži vien nesaskaņas sākas iekšienē.”

Kā tās veidojas?

„Kolektīvā jābūt vienotām domām, vienotai kārtībai,” turpina G.Freimanis. „Bet kāds indivīds uzskata, ka ir lielāks priekšnieks, ka viņam ir vairāk zemes, vairāk naudas un ka viņam jābūt privilēģētam. Vai arī klubu valde nerīkojas pietiekami atklāti, nav skaidri izklāstīti spēles noteikumi. Visas problēmas sākas ar to, ka nav skaidrības! Jābūt skaidri definētiem kārtības noteikumiem. Jo lielāks kolektīvs, jo lielāka varbūtība, ka sāksies nesaskaņas. Ir bijuši gadījumi, ka kāds no kolektīva sāk iekšienē veidot savu medību platību, parauj līdzī citus, sākas cīņa par platībām. Braukājot pa visu Dienvidkurzemi, esmu novērojis, ka karstie punkti veidojas arī kolektīva naudas dēļ. Esmu teicis: „Kontrolējiet tās plūsmu! Skatieties, kas notiek iekšienē!””

Kas bijis trakākais nostrādātais, lai tiktu pie papildu platībām?

„Viens tāds gadījums bija saistīts ar dzelzceļu. Likumā skaidri nebija pateikts, kas ir lentveida pārrāvumi, ko veido infrastruktūras objekti: ceļi, dzelzceļš. Neskaidrību katrs sāka tulkot sev par labu. Vienā otrā vietā dzelzceļš pēkšņi

Tai sabiedrības daļai, kas nav nekādi saistīta ar medībām, bet padzird, ka vienā vai otrā pusē to cienītāji mēģina tikt pie jaunām platībām, var rasties priekšstats, ka mednieki ne vien vaktē meža zvērus, bet arī domā, kā citam atņemt kumosu jeb apmedijamās zemes gabalu.

Sarunājoties ar mežu un medību speciālistiem, *Kurzemnieks* dzird stāstu, ka savulaik kāds Kuldīgas pusē mednieks, lai panāktu sev vēlamu, visu dienu sēdējis mežos strādājoša uzņēmuma birojā. Neviens viņu nepieņem, bet viņš sēž. Kad sapratis, ka viņu ignorē, līcis lietā pazīšanas, iesaistot pat sievu un viņas draudzenes. Rezultāts? Nekāds. Ir dzirdēts, ka dažu labu privāta meža īpašnieku mednieki mēģina uzpirkt, piedāvājot meža gaļas konservus. Lai tikai paraksta nomas līgumu! Vai arī mēģina

iegūt zemes gabalu, kas ir pa vidu vai iestiepjas cita kolektīva teritorijā, un tad pamazām aptvert apkaimes īpašumus.

Vēl bijuši gadījumi, kad mednieku kolektīvs, lai raisītu mežu īpašnieka dusmas uz citiem klubiem un mēģinātu panākt līguma anulēšanu, svešās medību platībās rīko provokācijas – pa kluso ierīko dzīvnieku barotavas. Ja tas izdarīts jaunaudzēs, īpašniekam tas var nodarīt skādi, un, protams, uz pārrunām tiek saukti tie mednieki, kuriem par šo vietu ir medību līgums.

Medniekus interesē tādas vietas, kurās var iegūt teicamas trofejas.

parādījās kā apmedijama platība. Gar sliedēm vienmēr ir izcirsta plata, taisna līnija, uz katru pusi vismaz 30 metru, viss pārredzams. Protams, pāri sliedēm iet arī dzīvnieku takas. Atliek pie tādas nolikt medību torni, un cita platība vairs nav vajadzīga, jo dzīvnieks tāpat joslu šķērsos. Spēj tikai šaut! Līdz beidzot Ministru kabineta likumā šīs joslas atzina par citām platībām. Tās automātiski iekļāvās medību platībā, un atsevišķi noslēgt līgumu tikai par dzelzceļa izmantošanu vairs nevarēja.”

„Kāds no mednieku kolektīva sāk iekšienē veidot savu medību platību, parauj līdzī citus cilvēkus, un sākas cīņa par platībām.”

Esmu dzirdējis, ka mednieku rindās kļīst runas – medību platības robeža tomēr būtu jānostiprina. Tagad katram kolektīvam, ja platība nāk klāt vai iet nost, robeža var mainīties, bet ja nostiprinās, tad, cik ir, tik ir.

„Jā, par to jau gadus atpakaļ Valsts meža dienestā diskusijas bijušas diezgan bieži. Pie kā nonāca? Pie tā, ka tas būs papildu slogs pašiem klubiem. To var nostiprināt, deklarējot šo platību meža dienestā. Jāsagatavo pāris nopietnu dokumentu, jādeklarē, un tad

varbūt nekādas izmaiņas robežās vairs nevar būt. Bet! Tam jābūt arī noteikumos – jāver vaļā medību noteikumi un likums, bet, kā mēs zinām: ja kāds atver likumu, bieži parādās tādi brīnumi, ka mute paliek vaļā. Patiesībā jāsaprot, ka tas vilciens jau ir aizgājis,” secina G.Freimanis.

Uzņēmumam *Sodra mežs* ilgus gadus bijis jāuzrauga, kā mednieki uzvedas, vai neplēšas savā starpā. Kā tas tiek darīts?

N.Krjukova: „Mūsu politika attiecībā uz medību kolektīviem ir vienkārša. Ja atnāk mednieki, kuri vēlas noslēgt līgumu par kādas platības izmantošanu, uzreiz skatāmies mūsu speciāli izveidotajā kartē. Tur atzīmēta visu medību klubu teritorija. Ja redzam, ka zemes gabals ir citam kolektīvam, līgumu neslēdzam. Bet, ja mums atnes vai elektroniski atsūta dokumentu, kurā ir abu kolektīvu vadītāju paraksts, ka viens no platības atsakās par labu otram, tad līgumi tiek pārslēgti. Tieši tāpat skatāmies, vai īpašumam, kuru mednieki noskata, viņi vispār tiek klāt. Lielāka plēšanās ir Latgales pusē. Ir arī tādi, kuri pie mums nāk ar seniem, vēsturiskiem līgumiem, sakot: redz, tā platība ir mūsu. Visiem nosūtījām paziņojumu, ka vecie līgumi no noteikta datuma vairs nebūs spēkā un katram mednieku kolektīvam jābrauc noslēgt jaunu. Tagad visi dokumenti ir sakārtoti.”

SARUNA AR JUBILĀRU

Katriem svētkiem sava nozīme

Akciju sabiedrības *Skrundas muiža* valdes priekšsēdim EDGARAM VIZULIM dzimšanas diena ir 4. janvārī – pāris dienu pēc Ziemassvētku un Jaungada sagaidīšanas maratona. Jubilārs atzīst, ka dzimšanas dienu tas neietekmē, jo katriem svētkiem sava nozīme.

Edgaram Vizulim dzimšanas diena ir iemesls, lai satīktos un priecātos kopā ar draugiem, kurus ikdienas steigā neiznāk sastapt.

TIKAI GADS VAIRĀK

„Būtībā nekas nemainās – tikai viens gads personīgajos datos nāk klāt,” teic Edgars. „Cilvēka pieredze, interešu loka paplašināšanās, uzskatu maiņa atkarīga no citiem apstākļiem, nevis datuma, kurā viņš dzimis. Nav jau tā, ka dzimšanas dienā pamostas ar domu – viss pēkšņi ir citādi.”

Jubilāra dzīvē krasu pagrieziena nav bijis. Edgars dzimis, audzis un mācījies Rīgā, daudz laika pavadījis pie vecvecākiem Skrundā un Cēsainē, kādu brīdi arī Dobeles pusē.

MIERA UN BURZMAS LĪDZSVARS

Kad pirms desmit gadiem radnieki Līgita un Arvis Šteinbergi sākuši atjaunot *Skrundas muižu*, Edgaram tur piedāvāts darbs, un tā viņš atgriezies rāmajā *Skrundas pusē*, ko iepazinis bērnībā, pie vecāteva ciemojoties. „Laikam neesmu ne izteikts rīdzinieks, kuram vajadzīga burzma, daudz cilvēku un notikumu, ne arī tikai lauku miera un klusuma cieniņtājs. Pēdējā laikā burzma gan kļuvusi nogurdinošāka, tāpēc ar ģimeni pārcēlamies ārpus Rīgas uz Stopiņu novadu. Tā nu es daļu laika pavadu darbā *Skrundā*, šad un tad darīšanās aizbraucu uz galvaspilsētu, bet dzīvoju Stopiņos. Tāda sabalansētība, lai kaut kā nebūtu par daudz.”

VAJAG REĀLAS TIKŠANĀS

Tūrisma mītnes vadītājs piekrīt, ka ļoti daudz biznesā šodien var izdarīt attālināti. Tomēr viņš uzskata, ka liela nozīme ir saskarsmei klātienē. Viņam patīk tikties ar cilvēkiem un pārrunāt darāmo. „Klātesamība dod uzticamību, sajūtu, ka tu runā ar dzīvu cilvēku, nevis robotu. Vēl jau skaitos pie jaunās paaudzes, bet neesmu no tiem, kuri var dzīvot tikai virtuālā vidē.”

ARVIEN MAINĀS

„Desmit gadus lauku tūrismā daudz kas mainījies; kad sāku strādāt *muižā*, to nevarēju iedomāties. Bet tas jau bija pats sākums, vēl tikai ritēja būvniecība. Tagad *Skrundas muiža* kļuvusi par tuvu un tālu pazīstamu tūrisma objektu. Un mainās joprojām, jo katru gadu nozarē apgūstam kaut ko jaunu. Lai neiesūnotu un attīstītos, jo bez tā nevar konkurēt.”

LAIKS ĢIMENEI

Būdam atbildīgā amatā, kurā jaunas idejas jāizdomā gandrīz vienmēr, Edgars darbu uz mājām tomēr nees (stresu noteikti ne), jo tad laiku velta ģimenei. Viņam ir divas mazas meitiņas: Estere (piecarpus gadi) un Madara (gads un trīs mēneši). Sieva Anta ir bērna kopšanas atvaļinājuma. Vēl viņiem ir Bernes ganu šķirnes suns Čērčils, kas arī prasa savu

tiesu ģimenes galvas uzmanības. Līdz ar to paša hobijiem, piemēram, riteņbraukšanai vai snovbordam kalnos, Edgaram daudz laika neatliek.

JĀATROD PAREIZIE VĀRDI

Kādu gan stresu var radīt darbs skaidrajā *Skrundas muižā*? Uzņēmuma vadītājs atbild, ka tā ir tikai biznesa redzamā puse. „Katram darbam sava garoza. Lai spētu konkurēt, tūrisma pakalpojumā visam jābūt kvalitatīvam, darbinieki jāmotivē labi strādāt. Kolektīvs ir neliels un jauks, bet ir brīži, kad ļoti jāspringst. Arī klienti dažādi – reizēm kāds var neapmierinātību izteikt par sīkumu. Tad jāatrod pareizie vārdi, lai saprastos.”

DOMĀT TIKAI LABO

Lai kāda bijusi situācija, no dramatiszēšanas jēgas nebūs. „Labāk domāt par kaut ko jauku. No lielākām vai mazākām problēmām neizvairīties, ja tādas paredzētas. Tāda ir dzīve – problēmas jārisina, nevis jāsausminās. Ilgāk var pakavēties labajos brīžos.”

Taujāts par dzimšanas dienas dāvanu, jubilārs atbild, ka galvenā ir veselība. Ja cilvēks vesels, tad var pats visu vajadzīgo sarūpēt.

Daina Tāfelberga
Edgara Vizūļa arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 26. decembra līdz 1. janvārim piedzimušas septiņas meitenes un pieci puikas.

Divām meitenēm vecāki vārdu vēl domā, divas nosauktas par Emīliju, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Rita, Kitija, Melānija, Marians Marts, Oliveris, Ralfs, Roberts, Ivo.

Piedzimst skaistā datumā

Liepājnieki Inga un Artūrs Feldmaņi 1. janvārī sagaidījuši dēliņu Ivo, kuram vārdadiena ir nākamajā dienā – 2. janvārī. „Ciemojāties Aizputē, nosvinējam Jaungadu un sagaidījām dēliņu. Es tieši gribēju, lai bērniņš piedzimst šajā gadā, un tā arī notika. Skaists datums. Vārdu domājām kopā – izskatījām kalendāru, un visiem iepatīkās šis,” saka Inga. Mājās mazo brāli gaida Kristers un Estere. Pagaidām Ivo esot diezgan mierīgs. Puika piedzimis 3870 g smags un 55 cm garš.

Inga Zārde, psihiatre un psihoterapeite

No malas skatoties uz dažādiem attiecību modeļiem, mēs bieži it kā zinām, kā nevajag darīt, kā būtu labāk vienai vai otrai pusei, kurš ar kuru nav saderīgs. Reizēm otra ādā iejūtamies tik ļoti, ka pat metamies palīgā, dodam padomus, cenšamies vest pie prāta. Taču patiesībā partneri attiecībās kaut kādā mērā viens ar otru ir saderīgi un vismaz kādā dzīves posmā cits citam vajadzīgi. Citādi viņi būtu pagājuši viens otram garām, virsū nepaskatoties.

Reizēm saderība ir labās, savstarpēji papildinošās un attīstību veicinošās lietās. Partneri viens ar otru necinās, nekonkurē, bet atzīst un novērtē to, ka ir dažādi, var otru papildināt, atbalstīt un izbaudīt patīkamas attiecības. Un reizēm sader katra rakstura un personības vājās, pat patoloģiskās daļas. Piemēram, viena dabā ir būt apbrīnotam, pār-

rākam, veiksmīgam, vadošam, bet otra dabā – pakļauties, izpatikt, sevi nolikt otrajā vietā. Vai, piemēram, vienam ir milzīgi daudz dusmu, agresijas un vajadzība to izlādēt, bet otrs ilgstoši jūtas mazvērtīgs, nepārliecināts, vainīgs, pelnījis sodu. Šie divi cilvēki paradoksālā veidā viens otram ir vajadzīgi, lai sava rakstura nejauko pusi varētu realizēt. Tas ir viņu veids, kā šajā laikā posmā dzīvot. Tas, iespējams, arī ir veids, kādā viņi var uzturēt savu pašapziņu.

Reizēm šādas savienības var turēties kopā gadiem. Reizēm ar laiku tās kļūst toksiskas, vienai vai abām pusēm nepanesamas. Daži spēj ieraudzīt to, ka attiecības viņu dzīvi sarežģī, daži turpina ciest, iekrīt depresijā vai savas smagās jūtas mazina ar kādu vielu palīdzību. Alkohols visbiežāk ir veids, kā uz brīdi aizmirsties.

Saprotams, ka jūs pārdzīvojat par brālēnu, kurš acīmredzami nejūtas labi. Lielākās bažas rada tas, ka viņam parādījušās domas par dzīves bezjēdzību un pašnāvību. Tas ir ļoti nopietns signāls. Parunājiet ar viņu un mudiniet vērsties pie speciālista! Varbūt saruna ar ārstu palīdz lietas salikt pa plauktiņiem. Iespējams, viņam sākusies depresija, kas jāārstē ar zālēm, nevis alkoholu.

Manuprāt, jūs maz varat līdzēt attiecību jautājumos. Tā ir tik sensitīva, daudzslāņaina un sarežģīta lieta. Bet jūs varat līdzēt, mudinādami vērsties pie ārsta. Par to, kā runāt, ko teikt un ko šādos gadījumos noteikti neteikt, varat vairāk palasīt materiālā, kas atrodams interneta mājaslapā www.nenoversies.lv e-grāmatā *Saskarsme un komunikācija sadzīvē ar cilvēkiem ar dažādām psihiskām saslimšanām*.

ATTIECĪBAS

Otrs nevar palīdzēt, bet var mudināt iet pie ārsta

Brālēnam jūk arī ģimene. Sieviete, kuru viņš apprecēja ar diviem bērniem purā, izdomājusi, ka vairs nevēlas kopdzīvi turpināt, brauc viena uz pilsētu izklaidēties, nepalīdz arī nelielās zemnieku saimniecības un mājas (kūts, dārza) darbos, bet nekur citur dzīvot neiet. Savukārt viņas jau lielās meitas nav spējušas atrast normālu darbu un tik prasa naudu. Mēs redzam, ka visi sēž brālēnam uz kakla. Bet viņš, darbos noskrējies un izeju neredzēdams, sācis lietot alkoholu un pat ieminējies, ka dzīvei vairs nav jēgas, ka jādara gals. Meitām vēl ir bērni – arī tiem mans radnieks visu gādā. Mums bail par brālēnu, kurš ir sirdsdāsns, bet acīmredzot naivs. Kā palīdzēt?

PASĀKUMI

KULDĪGAS NOVADĀ

KULDĪGĀ

Mākslas namā līdz 5.1 Kuldīgas fotokluba *Divas upes* izstāde par Kuldīgas ielu Latvijā; līdz 19.1 tekstilmākslinieces Dzidras Eglītes personālizstāde.

Muzejā 12.1 11.00–17.00 radošā darbnīca *Ķimeņu padarīšana* – pasaku zeme: rotaļlietu vēsture, ēnu teātris, pirkstiņlelles gatavošana.

Līdz 5.1 izstāde *Medības hercogu laikā*; līdz 23.11 Leļļu mākslas muzeja ceļojošā izstāde *Kofermājiņu ceļojums*. **Senioru skola:** 8.1 11.00 Mākslas namā – skolas viena gada jubileja, filma *Dzīvs* par senioru dzīvi, atmiņām, sapņiem, to realizēšanu; 9.1 10.00 Ventspils ielā 16 – *Programma „Excel”* (Māriete Roze).

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā līdz 29.1 Daigas Rozevskas gleznas. **Vilgāles bibliotēkā** janvārī

Muhu muzeja (Igaunija) fotoizstāde *Muhu un Latvija*.

LAIDOS

Laidu bibliotēkā no 8.1 rokdarbu kopas *Čaupe* izstāde. **Sermītes bibliotēkā** no 6.1 Vivantas Volkovas izstāde *Latvijas dievnami*.

PADURĒ

Bibliotēkā janvārī Ausmas Burkovskas rokdarbu izstāde *Mans vaļasprieks – sutaža rotas*.

PELČOS

Pagrabiņā 6.1 17.00 galda spēles pieaugušajiem. 13.1 17.00 latvāņu radošā darbnīca: *lietuskoku* un citu dekoru gatavošana. Pieteikties pa tālr. 26354396.

RUMBĀ

Bibliotēkā 6.1 14.00 pasākums lasītājiem *Kolāžu veidošana*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 10.1 20.00

Snēpeles, Laidu un Raņķu amatiereteātru kopmēģinājums *Trīs vienā*.

Bibliotēkā janvārī Ingas Žagatas rokdarbi.

TURLAVĀ

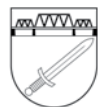
Kultūras namā 11.1 19.00 koncerts-konkurss *Nāc un dziedī Turlavā*. Dziedātāji aicināti dziedāt pieteikt vēl šodien (3.1) e-pastā zandaspulgite@inbox.lv vai pa tālr. 26263960.

Bibliotēkā līdz 27.11 Artas Brices fotostāstu izstāde *Ja grāmatas prastu runāt*.

VĀRMĒ

Sporta hallē 11.1 15.00 senioru draugu balle. Spēlē Juris no Džūkstes. Galdiņu rezervēt pa tālr. 29820429 vai 28742355.

Bibliotēkā 6.1 18.00 stāstnieku tikšanās *Vārme manas mājas*. 13.1 17.00 rokdarbu pulciņa tikšanās. Janvārī rokdarbnieku, amatnieku, rotu un citu izstrādājumu izstāde.

SKRUNDAS NOVADĀ

SKRUNDĀ

Kultūras namā 11.1 18.00 novada amatiermākslas kolektīvu koncerts.

Dāmu klubīnā 6.1 17.00 nodarbība un meistarklase *Aptaukošanās problēmas un diētas*.

Māmiņu skolā 8.1 10.00 diskusija *Piebarojums bērniņiem pirmajā dzīves gadā*.

NIKRĀCĒ

Bibliotēkā 6.1 12.00 lasītāju klubs. Janvārī Irēnas Oses rokdarbi.

RANĶOS

Bibliotēkā janvārī Intas Mednieces keramikas izstāde.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 5.1 16.00 Vladislava Kundziņa fotoizstādes *Skotija – latvieša acīm* atklāšana, tikšanās ar autoru un sarunas par ceļojumiem.

BAZNĪCĀS

Dievkalpojumi

Kuldīgas Sv. Annas baznīcā 5.1 11.00 dievkalpojums, pēc tam draudzes eglīte. **Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcā** 6.1 18.00 Zvaigznes diena. **Kuldīgas Sv. Dievmātes patvēruma pareizticīgo baznīcā** 6.1 16.00, 7.1 9.00 Ziemassvētki.

KULDĪGAS KINOZĀLĒ

Latvijas filma

8.1 19.50, 9.1 14.30, 10.1 19.50, 12.1 14.00 **DVĒSEĻU PUTENIS** (kara filma pēc A.Grīna romāna motīviem, rež. Dzintars Dreiberģis, 12+, divas stundas trīs min.).

Sešpadsmitgadīgais Artūrs dodas strēlniekos un kopā ar draugiem cīnās par brīvību. Stāsts ļauj pieaugt kopā ar Artūru un jaundibināto Latvijas valsti, vērojot dzīvi ierakumos zēna acīm, pašaieliedzīgi stājoties pret ienaidniekam, meklējot īstu mīlestību un mācoties novērtēt brīvības cenu.

Citas filmas

3.1 15.00, 5.1 17.20, 7.1 17.30, 9.1 19.10 **ZVAIGŽŅU KARI: SKAIVOKERA ATDZIMŠANA** (asa sižeta filma, ASV, 12+, divas stundas 35 min.). Stāsts par Skaiwokeru ģimeni tuvojas noslēgumam un

sniegs atbildes uz visiem jautājumiem, kuri tika uzdoti iepriekšējās sērijās.

3.1 20.20, 5.1 13.00, 7.1 20.10, 8.1 17.50, 9.1 17.10 **KAKI** (komēdija, Lielbritānija, stunda 50 min.). Kaki pulcējas uz Londonas jumtiem, lai piedalītos ikgadējā rituālā, izvēloties vienu, kurš,

šīs zemes gaitas beidzīs, aizceļos uz kaķu paradīzi. Tam pretojas kaķu cilts jaunais ģenijs, kurš nolaupa cilts patriarhu un pieņem viņa izskatu.

10.1 18.00, 12.1 12.00, 16.20 **LEDUS SIRDIS 2** (anim. filma, ASV, stunda 43 min.). Annas, Elzas, Kristofa, Svena un Olafa ceļojums palīdz atklāt noslēpumus, kas saistīti ar karaļvalsts pagātni.

10.1 18.00, 12.1 18.20 **SPĒLĪTES AR UGUNI** (komēdija, ASV, 7+, stunda 36 min.). Ugunsdzēsēju brigādes skarba priekšnieks un viņa komanda meža ugunsgrēkā izglābj trīs bērnus. Drīz viņi saprot, ka

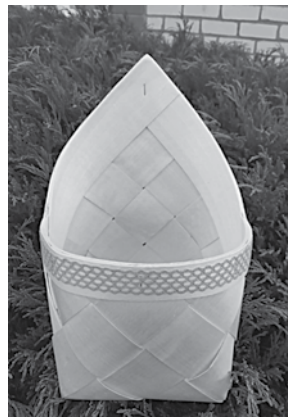
neviens rūdīts ugunsdzēsējs nav gatavs tādām pārbaudījumiem, kādu viņiem sagādā bērnu pieskatīšana.

DARI PATS!

Pīs skalu groziņus

7. janvārī 18.00 Kabiles saietā namā *Sencis* notiks radošā darbnīca *Dīvaļģis skalu groziņš kļipokiem un sīpoliem*.

Kultūras nama vadītāja Anda Ķieģele stāsta, ka iepriekš tāda jau notikusi un dalībniekiem ļoti patīcis, tāpēc organizēta atkal. Var piedalīties ne tikai pieaugušie, bet arī bērni no desmit gadiem: „Tur nav nekā tāda, ka bērns nevarētu izdarīt.” Darbnīcu vadīs Anita Muižniece no Tukuma novada Irlavas pagasta. Ir dalības maksa.

KURZEMĒ

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā 10.1 17.00 mākslinieka Pētera Sidara un dzejnieka Pāvila Raudoņa izstādes *Plūsma* atklāšana. 11.1 19.00 Klīvlānda Vatkisa (Lielbritānija) vokālā performance *Vocal Suite*.

Muzejā līdz 2.11 izstāde par leģendāro grupu *Credo*.

VENTSPILĪ

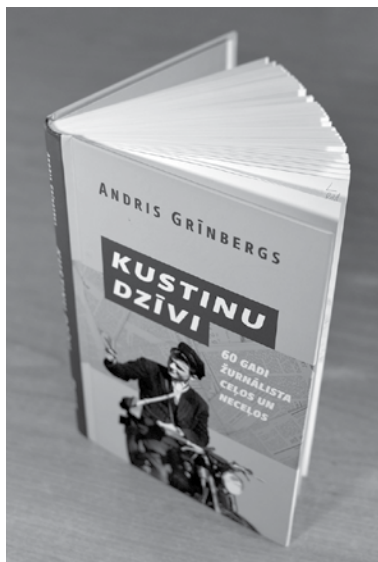
Koncertzālē Latvija 10.1 19.00 Valsts Akadēmiskā kora *Latvija* pareizticīgo Ziemassvētku programma.

TALSOS

Muzejā līdz 12.1 gleznas par zimu no muzeja mākslas krājuma.

GRĀMATA

Vērts izlasīt!

Varbūt cītīgākie un senākie *Kurzemnieka* lasītāji atceras žurnālistu Andri Grīnbergu, kurš Kuldīgas avīzē strādājis no 1962. līdz 1969. gadam? Sen dzīvodams Jēkabpilī un strādādams citās avīzēs, A.Grīnbergs savā grāmatā *Kustīnu dzīvi* atklāj arī vairākas epizodes no Kuldīgas laika.

Grāmatā ir Ērika Oša zīmēta Andra Grīnberga karikatūra, ko *Latvijas Avīzes* vadība uzdāvinājusi žurnālistam apaļā jubilejā.

Piedzīvojumu, iespaidu un tikšanos garajā žurnālista ceļā bijis daudz. Viņš strādājis rajonu laikrakstu redakcijās Kandavā, Limbažos un Kuldīgā, nacionālajos laikrakstos *Cīņa*, *Neatkarīgā Cīņa* un *Lauku Avīze* (tagad *Latvijas Avīze*) un daudz uzmanības veltījis tieši lauku dzīves norisēm un lauku cilvēkiem.

„Andris Grīnbergs mūždien ir bijis un paliek urdītājs. Nereti spītīgi kaismīgs. Bet allaž aizstāvēdams aizstāvamais,” tā par žurnālistu šīs grāmatas ievadā teic rakstnieks,

Andra kolēģis Cīņā Ēriks Hānberģis. Pats autors savu nodarbošanos raksturojis vārdiem *Kustīnu dzīvi*: „Visgrūtākais ir iekustināt – vienalga, vai runa ir par akmeni, kādu procesu vai sava slinkuma pārvarēšanu.”

Grāmata uzrakstīta labā, raitā valodā, ar vieglu humoru. Beigās publicēta intervija pašam ar sevi. Tur, starp citu, viņš sev jautā: „Kā skan tavs žurnālistu moto?” „Nekad nav tik labi, lai nevarētu būt vēl labāk, nekad nav tik slikti, lai nevarētu

būt vēl sliktāk,” viņš atbild.

Uz ko žurnālistam vienmēr jābūt gatavam? „Kā gailim nonākt... lapsas zobos. Bet arī tad izsamist nevajag, vēl taču paliek iespēja pamanīties ik pa gabaliņam zemē atstāt pa spalvu kušķītiem, pa atsevišķai spalviņai...” Kas paliek aiz žurnālista mūža? „Hektāriem izcirsta meža...”

Grāmata iznākusi izdevniecībā *Latvijas Mediji* ar Nataļjas Kugaļevskas vāka māksliniecisko noformējumu.

Daiga Bitīniece

MĀJĀ

Eglīte, paldies un paliec sveika!

Zaļas un skaistas, katrā mājā jau pirms Ziemassvētkiem ienākušas, tās pēc Jaungada agrāk vai vēlāk sagaida brīdi, kad jāiet projām. Ko ar eglīti darīt, kad tā zaudējusi savu skaistumu?

Gan Kuldīgas, gan Skrundas un Alsungas novada atkritumu apsaimniekotāji iesaka privātmāju īpašniekiem nokaltušo kociņu sadedzināt, ja vien tas iespējams. Ja nav, eglītes jānoliek pie konteineriem, nekādā gadījumā nebāžot tvertnē un tā aizpildot citiem atkritumiem paredzēto vietu.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu pārstāvis Kaspars Porīkis atbild, ka daudzdzīvokļu māju atkritumu savākšanas laukumos noliktie kociņi tiks aizvākti.

Skrundas novadā atkritumus aizved uzņēmums *Eko Kurzeme*, bet eglītes vāks *Skrundas komunālā saimniecība*, kuras ražošanas tehniķis Jānis Demčuks lūdz kociņus likt vienā vietā – Saldus ielas māju masīvā pie konteineriem. No turienes tie tiks aizvesti šķelšanai.

Sastrādātas un sadedzinātas tiks arī Alsungā izmestās eglītes. Novada domes priekšsēde Daiga Kalniņa pastāstīja, ka parasti tās saliktas pie konteineriem un mājas apsaimniekotājs paziņo komunālajam iecirknim. Esot arī tādi daudzdzīvokļu namu iemītnieki, kuri eglītes paši saskalda un nodod sadedzināšanai mājas kurtuvē.

EGLE PODIŅĀ

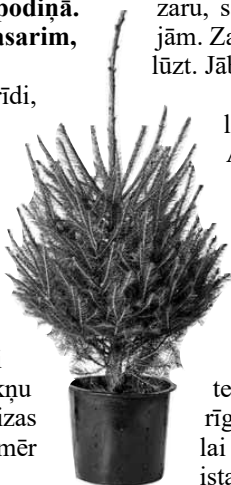
Jauki, ja Ziemassvētku rota iestādīta podiņā. Tad svarīgi to pareizi saglabāt līdz pavasarim, lai pārstādītu mežā vai dārzā.

◆ Lai egle podā sagaidītu stādīšanas brīdi, bija jāievēro dažas patiesības, jau to iegādājoties.

Ja egle audzēta podā, tam jābūt aptuveni vainaga platumā. Ja trauks ir krietni mazāks, tas nozīmē, ka kociņš izrakts un ievietots ar apcirstām saknēm. Tāds pēc svētkiem vairs nebūs dzīvotājs pat tad, ja tiks iestādīts laukos.

Augsnei podiņā jābūt mitrai, un svarīgi, lai saknes to caurvij visu. Ja augsne sausa un sakņu maz, iespējams, eglīte jau cietusi no nepareizas kopšanas. Kaut arī tas vēl nav redzams, tomēr iestādīta tā, visticamāk, aizies bojā.

Arī pēc svētkiem, maigi pavelkot ar roku pa

zaru, sujā vajadzētu palikt vien dažām skujām. Zariem jābūt elastīgiem – tie nedrīkst aizlūzt. Jābūt dzīviem (zaļiem) pumpuriem.

Vislielākās cerības izdzīvot ir tām eglēm, kas pirktas Latvijas stādaudzētavās. Arī citur pērkot, var noskaidrot, no kurienes kociņš nācis.

◆ Ja izskatās, ka egle podiņā var sagaidīt pavasari, pēc svētkiem tā jāizliek uz lodžijas, terases vai ārā, podiņu ieliekot ar kūdru vai pērnajām lapām papildītā maisā.

◆ Jāņem vērā: jo ilgāk egle glabāta telpās, jo grūtāk būs izaudzēt to ārā. Svarīgi pakāpeniski pieradināt pie aukstuma, lai nav tā, ka vienu dienu tā stāvējusi siltā istabā, bet jau nākamajā jāpārcieš sals.

Ko vēl var darīt?

Ja eglīti nevēlies nogādāt utilizēšanai, vari rast tai citu lietojumu. Šie speciālistu padomi noder tiem, kam ir dārzs.

• Ar zariem var piesegt augus vai tos izmantot kā mulču.

• Egli var nolikt pagalma stūrī, ļaujot līdz pavasarim nobirt visām skujām. Karkass, iesprausts dobē, labi noderēs par atbalstu vijīgām puķēm, piemēram, puķu zirņiem, arī pupām.

• Visai neparasts veids būs skujas izmantot masāžai, piemēram, sabērt traukā, bet pēc tam nobērt uz auduma un uz tām pastāvēt. Tāpat skujas var pārliet ar siltu ūdeni, tad tajā iemērkāt kājas. Skujiņu uzlējums noderēs tam, lai atbrīvotos no nepatīkamā

kāju aromāta.

• Zariņus var izmantot dekorācijās vai smaržīgos maisiņos, ko iekārt skapī vai mašīnā.

• Skujas neitralizē zivju smaku virtuvē un citur mājoklī. Tās ieber katliņā, pievieno kanēli, aplej ar ūdeni un karsē uz plīts.

• No egļu skujām un etiķa var izgatavot tīrāmo līdzekli – aplej ar etiķi un pāris nedēļu šķidrumu nostādina.

• Kamēr eglīte vēl zaļa, to var piedāvāt briežu audzētavām, iepriekš sazinoties, vai tiks ņemtas pretī.

Pirotehnika un dāvanu iesaiņojums

◆ Pirms izmešanas atkritumos noteikti jāpārliecinās, vai salūtam iegādātā pirotehnika tiešām izlietota un nav vairs sprādzienbīstama. Citādi tā var aizdedzināt konteineru jebkurā brīdī, arī atkritumu pārvadāšanas laikā. Ieteicams to vai nu izlietot, vai nodot atpakaļ pārdevējam.

◆ Dāvanu iepakojumu – papīru, kastes, maisiņus – ieteicams šķirot un izmest speciālajās tvertnēs.

VIRTUVĒ

Piparkūkas paliek pāri?

Tā nemēdz būt, bet, ja nu tomēr, tad no piparkūkām var pagatavot garšīgus saldus ēdienus.

Tās sasmalcina blenderī, kārtām ar dzērveņu ievārījumu un putukrējumu liek stikla trauciņos gluži kā rupjmaizes kārtojumu. Rotā ar veselām dzērvenēm.

Garšīgs un atspirdzinošs kārtojums iznāks arī ar mandarīniem un putukrējumu, kura stingrumam var pievienot svaigo sieru.

Piparkūku gabaliņus var iecilāt putukrējumā, kam piejaukti gabaliņus sagrieztu āboli, bumbieri vai apelsīni. Augļus var arī miksēt.

PIPARKŪKAS AR ĶIRŠIEM UN ĀBOLIEM

Vajadzēs: piparkūkas, ābolu kompotu, 500 g konservētu skābo ķiršu bez kauliņiem, 2 tējķ. kartupeļu cietes, litru saldā krējuma, 200 g cukura, 1/8 litra sarkanvīna, saldējumu (vislabāk ābolu), kakao, 8 olas.

Kā pagatavot. Piparkūkas sasmalcina, uz divām stundām iemērc sarkanvīnā, olas ar cukuru puto karsta ūdens peldē, līdz veidojas krēmveida masa, atdzesē auksta ūdens peldē. Saldo krējumu saputo, pievieno vīnā mērcētās piparkūkas, olu masu, pilda kēksa formā, uz astoņām stundām liek saldētavā. Ķiršu sīrupā iemaisa kartupeļu cieti. Ogas ar nedaudz cukura uzvāra, pielej sīrupam, uzkarsē. Formu izņem no saldētavas, uzmanīgi izņem masu, sagriež šķēlēs. Pasniedz ar ķiršiem, āboliem no kompotā, ar saldējumu. Visu pārkausa ar kakao.

PIPARKŪKU UN ĀBOLU KRĒMS

Vajadzēs: saldētas zemenes, 80 g piparkūku, 20 g želatīna, 100 g cukura, 1/2 kg saldā krējuma, 100 g ābolu.

Kā pagatavot. Želatīnu uzbriedina. Saldo krējumu saputo ar cukuru, piparkūkas sarīvē, ābolu šķēlītes apvāra paskābinātā cukura sīrupā, atdzesē. Visu iemaisa saldajā krējumā, lej formiņā, liek ledusskapī. Pasniedz ar svaigu zemeņu mērci (saldētas ogas saķū ar cukuru).

VESELĪBAI

Visu ar mēru

Katrina Spuleniece-Aišpūre, uztura speciāliste

Svētki vēl joprojām daudziem asociējas ar pārēšanas, un dažreiz tas notiek pat netīšām, jo grabas taču visu pagāršot. Labi, ja izdodas nepārēsties. Bet, ja tomēr šī kļūda pieļauta, ko iesākt?

Par ļaunu nenāks ieturēt atslodzi – gremošanas traktu atpūtināt no liela daudzuma pārtikas. Visbiežāk svētkos tie ir trekni ēdieni, kaut kas cepts, sāļš, bieži vien arī saldumi, kas var izraisīt vēdergrāzes, aizcietējumus, vēdera pūšanos un citas neērtības. Pārēšanās var radīt pat nepatīkamas sajūtas sirds apvidū, jo pilnā kuņģa dēļ paceļas diafragma, kas savukārt spiež uz plaušām un sirdi.

Vēlams atcerēties, ka pie svētku galda jāizvēlas mazas porcijas, vairāk jāēd dārzeņi, augļi un tikai kā piedevas – cepetis vai bagātīgi garnēta karpa. Jāatceras arī tas, kuri produkti īpaši uzpūš vēderu: nevajag pārēsties kāpostus, zirņus, ābolus, arī svaigu baltmaizi un rauga mīklas izstrādājumus. Jāizvairās no gāzētiem un saldinātiem dzērieniem.

Atslodzei noderēs dārzeņu ēdieni, un kādu laiku var vispār atteikties no gaļas – vārīt dārzeņu zupu vai sautējumu, ēst svaigus dārzeņus. Gremošanas traktam var palīdzēt skābpiena produkti, dienā pēc svētkiem var dzert tikai kefīru vai paniņas. Protams, vienmēr jāatceras par ūdeni – tas jādzē gan pie svētku galda, gan pēc tam, kad gadījies pārēsties. Atslodze tiks organismam izmantot tauku rezerves, atslodze gremošanas traktu un palīdzēs normalizēt zarnu mikrofloru. Jāēd mazāk, bet ūdens jādzē daudz, pat vairāk nekā ikdienā. Noteikti jāuzņem 2–3 l, var dzert arī nesaldinātas zāļu tējas.

Badoties nav vēlams, un, ja jūtams vājums un liekas, ka atslodzi nevarēs izturēt, vajag paēst, tomēr ievērojot nelielas porcijas un uzsvāru liekot uz dārzeņiem. Ideāli, ja veselīga ēdienkarte ir ikdiena, tad svētkos var atļauties apēst kaut ko vairāk.

Brīvprātīgais darbs - milzīgs ieguvums

„Katram ir kāds vaļasprieks - man tas ir brīvprātīgais darbs, un no tā gūstu prieku,” saka studente Zane Lagzdiņa, kura divus gadus ir Pelču pagasta jauniešu koordinatore.

AKTĪVA JAU NO BĒRNĪBAS

Rīgas Tehniskās universitātes 3. kursā Zane studē muitas un nodokļu administrēšanu: „Tas ir interesanti. Neesmu tehnisks cilvēks - noteikti nevarētu strādāt par inženieri, tomēr diez vai strādāšu tieši šajā profesijā, kurā studēju.” Pašlaik Zane strādā itāļu veikalā *Calzedonia* par vadītājas vietnieci: „Man patīk darbs ar cilvēkiem. Tur redzu izaugsmi.”

Z.Lagzdiņa mācījās Kuldīgas Alternatīvajā sākumskolā, pēc tam tagadējā V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā: „Man jau no mazām klasēm patika iesaistīties skolēnu domē. Tur darbojos līdz 9. klasei. Mācības turpināju Rīgas tehniskajā koledžā. Bet vasaras vienmēr pavadīju šeit - vienu mēnesi strādāju skolēnu vasaras darbu.”

GRIBĒJA PAMĒGINĀT

Sākumu brīvprātīgās darbā Z.Lagzdiņa atceras tā: „Iesaistīšanās bija pavisam nējauša. Vienu dienu feisbukā ieraudzīju, ka Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra darbinieki brauks uz Pelčiem un būs interesanta tikšanās ar jauniešiem. Tieši tajā gadā pagastā bija īstenojusi konkursa *Darīsim paši* projektu, kurā izremontējām vienu kāpnutelpu. Tāpēc radās vēlme iesaistīties vēl kaut kur. Uz tikšanos ieradās vēl divi vai trīs jaunieši - biju pārsteigta, ka tik maz. Toreiz runājām, vai pagastos vajadzīgi jauniešu koordinatori un ko mēs paši vēlētos darīt. Tā nu mani Pelčos izvēlējās par jauniešu koordinatori.

Tā bija vasara pirms augstskolas, tāpēc nejutos pārliecināta, vai spēšu. Domāju, ka jaunietim jābūt visu laiku uz vietas. Man

teica, ka nav obligāti, tāpēc piekritu. Pēc tam notika mācības. Tā sākās viens, otrs, trešais pasākums.”

SAGĀDĀ PRIEKU SEV UN CITIEM

„Mani pienākumi ir sarunāt un satikt jauniešus Pelčos un doties uz pasākumiem Kuldīgā vai pagastos. Ne vienmēr darbs ir vienkāršs - man arī jāiet uz pagasta pārvaldi runāt par telpām, kur jaunieši var tikties vai rīkot pasākumu, jāsarunā transports,” skaidro Z.Lagzdiņa.

„Viens no spilgtākajiem notikumiem bija aizpagājušajā un pagājušajā vasarā. Organizēju nakts orientēšanos Pelčos. Tie bija vislaikietilpīgākie, bet vislabākie pasākumi. Pirmajā gadā atnāca ap 70 dalībnieku, otrajā gandrīz simt. Pagājušajā vasarā interesējās pat cilvēki no citām pilsētām, piedalījās no Liepājas, Saldus un Rīgas. Tas tika rīkots ar bērnu un jauniešu centra jauniešu iniciatīvas projekta atbalstu. Organizējot jāmeklē arī sponsori, un pagājušoreiz sarunāju ap 20 sponsoru - tas ir ļoti daudz. Visi 100 dalībnieki saņēma pa balvai. Tā ir mana motivācija, ka, darot to, kas patiešām patīk, varu sagādāt prieku arī citiem.”

Zane iesaistījies arī programmā *Erasmus+* un Slovēnijā mācījusies par neformālo izglītību.

GADA BRĪVPRĀTĪGĀ

„Man aktīvā darbošanās iedzimta no omes Noras Lagzdiņas (agrākās Pelču kultūras un sporta organizatore - red.). Viņa ir spridzeklis! Es gribēju pamēģināt ka jaunu. Atceros, ka mūs, koordinatorus, sākumā no bērnu un jauniešu centra *stumdīja un grū-*

Pelču pagasta jauniešu koordinatore Zane Lagzdiņa 2018. gadā Latvijā ieguvusi titulu *Gada brīvprātīgais*. Viņa uzskata, ka tāds darbs ir neizmērojama pieredze.

Zanes Lagzdiņas arhīva foto

tīja Ieva Kaltnece, vēlāk Adrians Dravnieks. Ja Adrians ko piedāvā vai iesaka, tad negribas teikt *nē*, jo zinu, ka būs aizraujoši.

Darbojoties gūstu ne tikai milzīgu pieredzi, bet arī kontaktus. Un prieks, ka jaunieši tiek novērtēti. Man par to neko nemaksā, bet par labi paveiktu darbu esmu saņēmusi vairākas dāvanas. Mācības un dažādi pasākumi ir bez maksas. Tāpat koordinatori tiek rīkotas ekskursijas: bijām divas dienas Jelgavas pusē, apmeklējām Ventspils jauniešu māju. Šis darbs nav izsakāms naudas izteiksmē,” uzskata Z.Lagzdiņa.

„Daudzos pagastos vēl aizvien nav vietas, kur jauniešiem tikties. Zinu, cik daudzi no Latvijas izbrauc, lielākoties jauni cilvēki, tāpēc gribas, lai viņiem būtu vēlme te atgriezties.”

„Esmu saņēmusi vislielāko apbalvojumu, kādu brīvprātīgais darbinieks vispār var saņemt. Esmu 2018. gada brīvprātīgais Lat-

vijā. Biju pārsteigta līdz pat prieka asarām! Tagad zinu, ka nedrīkstu palaisties - sava pozīcija jānotur. Brīvprātīgi varu darboties vēl tikai trīs gadus, un tas ir skumīgi.”

VĒLAS BŪT PIEDERĪGI

Zane atzīst, ka iesaistīt jauniešus darboties ir ļoti grūti: „Pelčos aktīvos varu saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem. Pirmajā gadā varējām savākties ap 20, tagad ir pieci. Tas nav tikai tāpēc, ka negribētu. Liela daļa mācās citās pilsētās vai strādā un uz visiem pasākumiem nevar tikt. Manuprāt, ja piedalies, tad ir patiešām interesanti. Esmu dzirdējusi, ka jaunieši paši jautā, kad būs nākamais pasākums. Kuldīgas jauniešu māju apmeklē *forši* cilvēki, ar kuriem gribas pavadīt laiku.”

Z.Lagzdiņa gribētu, lai jauniešu koordinatori pagastos saņemtu lielāku atbalstu no pārvalžu vadītājiem. „Mums paveicies, ka Pelčos ir tik pretimnākoša vadītāja. Zinu vēl vairākas vietas, kur tā ir. Bet ir arī tādas, kur jauniešus tik daudz neatbalsta. Mēs gribam justies gaidīti. Daudzos pagastos vēl aizvien nav vietas, kur jauniešiem tikties. Zinu, cik daudzi no Latvijas izbrauc, lielākoties jauni cilvēki, tāpēc gribētos, lai viņiem būtu vēlme te atgriezties.”

Pirmā vērtīgā pieredze

„Brīvprātīgo darbu var darīt jebkurš,” saka Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra (BJC) jaunatnes lietu speciāliste Ieva Kaltnece.

DARBS KULDĪGAS NOVADĀ

I.Kaltnece skaidro: „Ja jaunietis vēlas to darīt, jāatnāk uz Kuldīgas jauniešu māju un jānoslēdz sadarbības līgums. Tad gada laikā viņš brīvprātīgi strādā jebkurā novada iestādē, un jā-sakrāj 60 stundas. Ja jaunietis ir no laukiem, var palīdzēt kultūras nama vadītājam rīkot pasākumus, palīdzēt skolā. Stundas jāfiksē uzskaites grāmatīnā, kuru mēs iedodam. Tiek ierakstītas arī iegūtās prasmes. Gada nogalē svinīgā pasākumā tie, kuri

Brīvprātīgajam darbam Kuldīgas novadā var pieteikties jauniešu mājā Jelgavas ielā.

nostrādājuši 60 stundas, saņem dāvanu un domes priekšsēdes parakstītu apliecinājumu, kurā uzskaitītas prasmes un iemaņas. Šo dokumentu var pievienot sa-

vam CV. Tā ir jaunieša pirmā darba pieredze.

Pašlaik novadā reģistrēti ap 40 jauniešu, kuri dara brīvprātīgo darbu. Pagājušogad apliecinājumu saņēma 15. Šo brīvprātīgo darbu var veikt no 13 līdz 25 gadiem.”

JA VĒLAS DOTIES UZ ĀRZEMĒM

Programmā *Erasmus+* Eiropas brīvprātīgo darbu var darīt jaunietis no 18 līdz 30 gadiem. Kuldīgas novada BJC ieguvis akreditāciju, ka drīkst jauniešus šajā

darbā sūtīt uz citām valstīm. Tur var strādāt no diviem mēnešiem līdz pat gadam. Tiek samaksāti ceļa izdevumi, uzturēšanās un ēdināšana, dota neliela kabatas nauda. Tiem, kuri pēc vidusskolas jūtas apmulsuši un īsti nezina, ko darīt tālāk, tā ir vērtīga iespēja. Jomas, kurās var strādāt, ir dažādas: sports, medijpratība, kultūra, sociālā vai cita nozare.

„Varbūt jaunietis brīvprātīgo darbu kādā Eiropas valstī jau atradis, bet nav atradis organizāciju, kas var nosūtīt, tad viņš var nākt

pie mums,” aicina I.Kaltnece. „Ja ir interese, bet darbs nav atrasts, palīdzēsim sameklēt piemērotāko. Mēs palīdzam aizpildīt pieteikumu un sagatavoties aizbraukšanai, jo pirms tam jā-sazinās ar organizāciju, kas jaunieti uzņem. Šo iespēju var izmantot tikai reizi mūžā. Eiropas brīvprātīgajā darbā nevienu vēl neesam nosūtījuši, bet esam uzņēmuši divus ārzemju jauniešus, kuri gadu strādāja bērnu un jauniešu centrā.”

PIEMINOT

*Kā zvaigznes zilā naktfī krīt,
Tā manas dienas krīt.
Un mūžs mans – zvaigžņu mirgojums
Starp vakaru un rīt.*

/F.Bārda./

28. decembrī mūžībā devusies

GUNTA BIRZNIECE

(03.08.1936. – 28.12.2019.)

Vairākas pašvaldības darbinieku paaudzes Guntu Birznieci atceras kā izcilu sava amata pratēju, sirdsgudru kolēģi un skolotāju. Jau no 1960. gada viņas darba mūžs aizvadīts, organizējot pašvaldību darbu – no 1960. līdz 1996. gadam Gunta Birzniece strādājusi Kuldīgas rajona izpildkomitejā, vēlāk – Kuldīgas rajona tautas deputātu padomē, no tiem 27 gadus par sekretāri. Pašvaldības lēmumu skaits, ko viņa noformējusi, strādādama šajā amatā, sniedzas tūkstošos. Vairākos desmitos ir skaitāmi tie gadi, kad bija jāorganizē un jāformē vēlēšanu dokumentācija, un kas nu vairs var saskaitīt tās stundas, kas pavadītas, rakstot dažādu

komisiju protokolus, atbildes uz iedzīvotāju iesniegumiem un citus dokumentus, kas ir neatņemama pašvaldību darba sastāvdaļa. Bet galvenais – Guntai Birzniecei bija saikne ar cilvēkiem. Pie viņas pēc padoma varēja griezties jebkurš no plašās pašvaldību darbinieku saimes. Viņa atcerējās par sekretāres darba rūpēm vistālākajā pagastā, pie viņas pēc padoma griezās gan jaunievēlētie pagastu priekšnieki, gan tie, kuri pašvaldību darbā bija pavadījuši jau ilgus gadus. Gunta Birzniece bija pašvaldību darbinieku skolotāja vairākus desmitus gadu. Lai gan šodien ir nomainījušās pašvaldību darbinieku paaudzes, daudzi no mums vēl joprojām ar lepnumu saka, ka viņi ir Guntas Birznieces skolnieki, un lepojas, ka bija iespēja kopā dzīvot un strādāt ar šo gudro un bezgala sirsniņu cilvēku. Šajā skumjajā dienā izsakām līdzjūtību tuviniekiem un visiem aizgājējas draugiem un bijušajiem kolēģiem. Izvadīšana 4. janvārī 13.00 no kapličas Aizputes ielā uz Kalna kapiem.

Kuldīgas novada pašvaldība

PIEMINOT

DAINA KALNMANE

(dzim. Treimane; 03.09.1926. – 01.01.2020.).

Reizē ar Jaunā gada pirmo saules lēktu mūžībā devās māmiņa, vecmāmiņa, vecvecmāmiņa Daina Kalnmane. Dzimtājā Kuldīgas pusē nodzīvots garš un darbiem piepildīts mūžs. Pēckara gados izmācījusies par zootehniķi un sākusī strādāt specialitātē Talsu rajonā. Nedaudz vēlāk dzīves ceļš, izmetis mazu līkumu, atvedis Dainu atpakaļ uz Kuldīgu. Padomju saimniecības *Vilgāle* galvenās zootehniķes pienākumi tika veikti līdz pat kolhoza sistēmas sabrukšanai. Lai arī pagājuši jau daudzi gadi, toreizējo zootehniķi ar labu vārdu vēl šodien atceras līdzcilvēki turpat, Kurmāles pagastā. Darbs atradās arī vēlākajos gados. Līdz pat dzīves pēdējai vasarai Daina, mundra un dzīvespriecīga, pavadīja laiku mazdārziņā. Dzīves ritumā priecājās par mazbērniem un mazmazbērniem, nevienu nekomandēja, bet vienkārši bija līdzās. Tagad šī vieta līdzās mums kļuvusi it kā tukša. Bet tikai it kā, jo cilvēks nemēdz pazust, tas paliks vienmēr dzīvajos un katra sirds stūrītī. Par izvadīšanas dienu, laiku lūgums zvanīt pa tālr. 26133405.

Māra Bērziņa ar ģimeni

LĪDZJŪTĪBAS

*No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd.*

/K.Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību ILMĀRA PILENIEKA tuviniekiem, viņu mūžības ceļa pavadot. Bijušā kolhoza *Vārme* lopkopības speciālisti

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd. Tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Izsakām līdzjūtību ILMĀRA PILENIEKA ģimenei. E.Vignera Kuldīgas Mūzikas skolas kolektīvs

*No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību ar lielo zaudējumu un esam kopā ar ILMĀRA PILENIEKA ģimeni, piederīgajiem, draugiem un kolēģiem, viņu mūžībā pavadot.

Bilskas pagasta zemnieku saimniecība **RUSTUPE**

*Rokām, kuras vienmēr prata
Tik daudz veikt un padarīt,
Atpūtu ļauj vēlēt vieglu,
Ļauj tām paldies pasacīt.*

/J. Sirmbārdis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, ILMĀRU PILENIEKU mūžībā pavadot. Kuldīgas novada pašvaldība

*Un kad es paskatos uz rietiem,
kāds roku man uz pleca liek:
mums šajā dzīvē visa pietiek,
mums tikai laika nepietiek.*

/I.Ziedonis./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība ILMĀRA PILENIEKA tuviniekiem skumju brīdī. Vārmes amatieratētris **Es un Tu**

Jūtu līdzī Goda vīra ILMĀRA PILENIEKA ģimenei, radiem un draugiem, viņu aizsaulē pavadot.

Profesors Jānis Kīsis

*Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums.
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.*

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, atvadoties no mīļa cilvēka – ILMĀRA PILENIEKA. SIA JK kolektīvs

*Daudz darbiņi padarīti,
Daudz solīši iztecēti;
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārkļāj savu seģenīti.*

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Pilenieku ģimenei. Madaru mājas iedzīvotāji

Izsakām līdzjūtību ILMĀRA PILENIEKA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot. Vārmes Sv. Miķeļa ev. lut. draudze

*Ziemeļi, pieklusti šobrīd mazliet,
Balts cilvēks uz baltu mūžību iet.*

/V.Aizupe./

Izsakām līdzjūtību Andai un piederīgajiem, no tēta atvadoties. Mammās ar ģimenēm

*Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.*

/M.Jansone./

Skumju brīdī esam kopā ar jums – Linard, Liene un Edgar, tēti aizsaulē aizvadot. Kuldīgas Centra vidusskolas 7.b. 10.v un 12.v klase un audzinātāji

*Nu savu roku svētību
Tu esi izsējis kā balvas
Pa pļavām, pa druvām un tīrumiem
Un arī man uz galvas.*

/F.Bārda./

Jūtam līdzī Ģirtam, tēvu pēdējā gaitā pavadot. Tavi klasesbiedri un audzinātāji

*Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

/I.Mežnora./

Izsaku līdzjūtību Ģirtam, tēvu mūžībā pavadot. Arnis Zīvertis

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdžās būt...*

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību JĀŅA BRŪDERA tuviniekiem. Kaimiņi Jelgavas ielā 38

*Kā zars pie zara, vainagā kas sienas,
Tā mūža vainagu mums savīt māc
Gan dzīves nebaltās, gan baltās dienās,
Kas, tevi atminot, šķiet, runāt sāk...*

/V.Rūja./

Izsakām līdzjūtību Vizmai Eglītei ar ģimeni, no brāļa atvadoties. Pirmās un otrās sekcijas kaimiņi Ķeļšu ielā 2a

*Nevar pazust tas, ko mīli,
Nezūd darbs, kas krietni veikts.
Arī tad, ja mūža gājums
Šķiet pārāk negaidīti beigts.*

/A.Krūklis./

Skumju brīdī esam kopā ar Vizmu Eglīti un ģimeni, brāli mūžības ceļā izvadot. Integrācijas centrs *Atvērtās durvis*

*Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

/I.Mežnora./

Izsakām dziļu līdzjūtību Aijai Eglītei, no tēva atvadoties. SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*

*Daudz darbiņi padarīti,
Daudz solīši iztecēti;
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārkļāj savu seģenīti.*

/T. dz./

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, GUNTU BIRZNIECI aizsaulē aizvadot. Sekcijas kaimiņi Gaismas ielā 6

*Es laimīga biju –
Man izdevās gaismu
Un saullēktu saskatīt,
Man izdevās dzīvot
Un sapni caur ikdienu nest...*

/Ā.Elksne./

Visdziļākā līdzjūtība tuvi niekiem, GUNTU BIRZNIECI mūžības ceļā pavadot. Bijušie Kuldīgas rajona padomes darbinieki

*Pa mirdzošu staru
Sargeņģelis balto garu –
Dvēseli aiznesa debesu kalnā.*

/M.Čaklais./

Izsakām līdzjūtību Andrim Birzniekam, mammiņi zemes klēpī guldot. *Megasarga* kolektīvs

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andrim Birzniekam, no mammas atvadoties. Klasesbiedri

*Klusa paliek tēva sēta,
Klusa tēva istabiņa.
Nav vairs tēva mīļo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Mārim Eglītim, tēvu mūžībā aizvadot. Kolēģi un SIA *Rajaks* administrācija

*Un pēkšņi – klusums, miers...
Klāt atvadbrīdis.
Kas labi sapratušies, šķiras klusējot.*

/J.Osmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību IGORA PUĶĪŠA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot. Laidu mednieku kolektīvs

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*

/A.Straube./

Skumju brīdī esam kopā ar tevi, Andi, omīti aizsaulē aizvadot! NMP dienesta Kurzemes RC biroja kolēģi

*Tavu māju puķes, koki skumst,
Nebeidzamās darba dienu takas
Līdz ar mīļām sirdīm sāpēs tumst...
Un tev neskaitāmus labus vārdus saka.*

/K.Apškrūma./

Izsakām dziļu līdzjūtību Ilmāram un Mārim Matutiem, sievu un mammu mūžībā pavadot. Mednieku kluba *Snēpele* kolektīvs

*Es visu atstāju jums,
Savas skumjas un prieku, kas bija.
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums –
Kā raibs dzīpars ir vijies.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Austrai un tuviniekiem, no VALDA atvadoties. Dzintra, Miervaldis Mēteļi

*Tikai atmiņas klusas
Kā mīļi un zināmi soļi
Palicējiem visu mūžu skan blakus.*

/V.Grenkovs./

Skumju brīdī esam kopā ar Lītiņu, brāli zaudējot. Bierandu ģimene

*Aiz tevis dzīvoja un gaisma paliek
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./

Visdziļākā līdzjūtība Haritonu ģimenei vīru, tēvu AGRI zaudējot. Bierandu ģimene

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

/M.Zviedre./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sarmītei Donei, mammiņi mūžībā aizvadot. Dienas centrs senioriem un Latvijas SAM apvienība

*Tavas rokas caur mūžību jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt,
Viss šai pasaulē niecīgs un zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, mā!*

/M.Ķempe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gunitai Ķemlerei, mammu mūžībā pavadot. SIA *KULDĪGAS ŪDENS* kolektīvs

*No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī esam kopā ar Daci, omīti zemes klēpī guldot! NMP dienesta Kurzemes RC biroja kolēģi

+

Paziņojam, ka mūžībā devusies
DAINA KRŪMIŅA
(22.05.1951. – 31.12.2019.).
Izvadīšana sestdien, 4. janvārī,
15.00 no Sv. Annas baznīcas
kapličas uz Raņķu pagasta
kapiem.
Sarmīte, Gunārs, Gunita, Mārīte

VĀRDADIENAS

No 3. līdz 10. janvārim

- 3. Miervalda (1), Miervaldis (413), Ringolds (147)
- 4. Ilva (965), Spodra (218), Ilvita (42)
- 5. Sīmanis (20), Zintis (503)
- 6. Arnita (406), Spulga (38)
- 7. Digmārs (6), Juliāns (95), Rota (187), Zigmārs (703)
- 8. Gatis (5106), Ivanda (175)
- 9. Aksels (356), Alta (23), Kaspars (8873)
- 10. Dorisa (7), Tatjana (21 825)

Populārākie: Kaspars un Tatjana.

Kā ziņu diktorei

Ilva Ešenvalde, mācās J.Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolas 1. kursā saksofona klasē:

– Mans vārds radās tad, kad vēl nebiju dzimusi. Mamma ik vakaru skatījās ziņas, un viņai iepatikās diktores Ilvas Liepiņas vārds. Pat nezinot gaidāmā bērna dzimumu, visu gaidību laiku viņa mani sauca par Ilvu. Esmu priecīga, ka šis vārds nav populārs, tomēr pēdējā laikā to pamanu biežāk, piemēram, autobusā dzirdēju, kā vecāki sauc

meitu Ilvu. Lai gan šķiet, ka šo vārdu atcerēties ir viegli, diezgan bieži tieku nosaukta par Ievu vai Līvu. Kādreiz dokumentos ik pa laikam biju ierakstīta kā Ieva, bet, rudenī sākot mācības pirmajā kursā, iepazīstoties citi manu vārdu jauca un sauca par Līvu. Arī tagad, pirms svešie to pierakstījuši, bieži pārjautā. Iesauku gan nav bijis, bet dažreiz kāds mani nosauc deminutīvā.

Elīna Elza Kļava
Ilvas Ešenvaldes arhīva foto

JOKI

Jauns puisis ierodas mācīties taustiņ-instrumentu spēli.

Pasniedzējs saka:

– Pirmais taustiņš ir *do*. Patrenējies nedēļu un tad nāc atkal!

Pēc nedēļas pasniedzējs skaidro:

– Otrais taustiņš ir *re*. Patrenējies nedēļu un tad nāc atkal!

Paiet nedēļa, otra, skolēns vairs neierodas. Pasniedzējs, ziņkārības dzīts, zvana:

– Kas noticis? Kur tu pazudi?

– Nav vairs laika – dziesmu ieraksti, viesizrādes...

PATEICĪBA

Sirsniņi pateicamies radiem, draugiem, bijušajām Basu skolas kolēģēm, mūsu mīļo ANELIJU ĶESTERI pavadot mūžībā. Paldies apbedīšanas birojam *Vita Brevis*, Romas katoļu draudzes priesterim Vjačeslavam Bogdanovam un kafējnīcas *Staburadze* kolektīvam par gardo bērnu mielastu.

Piederīgie Balvos

PĒRK

Nelielu **ZEMES GABALU** Kuldīgas pilsētas robežās, varbūt ar kādu ēku. Tālr. 24914134.

SIA PRIEDES AG pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tālr. 26993794.

Lapkokus **CIRSMAS**. Tālr. 27811870.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Muzeja izveidei pērk senas **MUCAS, GROZUS**, zirgu **RATU RITEŅUS** un citas senas lietas. Tālr. 29247670.

IZĪRĒ

Izīrēju vienistabas **DZĪVOKLI** privātmājā, Īrniekam ar patstāvīgiem ienākumiem. Vairāk informācija, zvanot pa tālr. 23775860.

VAJADŽĪGI

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 13 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā (66 eiro mēnesī). Sīkāka informācija pa tālr. 20227843. **ALMA M**, reģ. nr. 40003543608, lic. nr. 22/2017.

PĀRDOD

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 25910700.

DZĪVOKLI. Tālr. 23554264.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 130 eiro. Tālr. 26651831.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko B auto vadītāju kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Sākums 6. janvārī. Tālr. 23071223, 26120089.

Vīrs uz stundu uzstāda **DŪMU DETEKTORUS**. Tālr. 24333112.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes zāģbalkus.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

VIETĒJAIS MEŽIZSTRĀDES UZŅĒMUMS
PĒRK
MEŽA ĪPAŠUMUS, CIRSMAS, AUGOŠUS KOKUS
☎ **283 688 38** ☎ **261 299 19**
info@lmu.lv www.lmu.lv

No 6. janvāra sludinājumu, reklāmu var iesniegt:

- ◆ pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās no 8.00 līdz 17.00,
- ◆ piektdienās no 8.00 līdz 16.00.
- ◆ otrdienas un piektdienas numuriem pieņem līdz pirmdienas un ceturtdienas 12.00.

JANVĀRA ERUDĪTS

Cik procentu bērnu un jauniešu no aptaujātā 61 respondenta grāmatas nelasa nemaz?

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 6. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: šāds teikums: „Pēcāk apspriedāmie: „Vai viņi diez apbedījuši pēc iespējas vairāk vai pēc iespējas labāk?” publicēts *Kurzemnieka* 23. decembra numura rakstā *Žurnālistikā jau 50 gadus*.

Pareizi atbildējuši: Loreta Rudene, Velta Višņevska, Evita Hoeire, Lilija Baukše, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Indra Āboliņa, Ingars Neimanis, Mārcis Kalējs, Andris Eglītis, Harijs Zariņš.

DABA

Gada putns – zivju dzenītis

Latvijas Ornitoloģijas biedrība par šīgada putnu izvēlējusies zivju dzenīti (*Alcedo atthis*), jo par upēs mītošo putnu sugām informācijas maz.

„Sākam darbu pie jauna Latvijas ligzdojošo putnu atlanta un šo sugu esam izvēlējušies tāpēc, lai aicinātu cilvēkus pārbaudīt upes, portālā *Dabasdati.lv* reģistrējot gan zivju dzenīša, gan citu putnu novērojumus,” stāsta biedrības valdes priekšsēdis Viesturs Ķerus. Zivju dzenītis pārtiek no nelielām zivtiņām, kuras noķer, pikējot ūdenī. Savu ligzdu tas veido krastu atsegumos izraktās alās.

Gada putna akciju biedrība rīko jau 25. reizi.

Inta Jansone, Selgas Bērziņas arhīva foto

Par šīgada putnu izraudzīts zivju dzenītis.

ALFA KURSS

Sākot ar 8. janvāri, katru trešdienas vakaru 19.00 esiet aicināti apmeklēt **Alfa kursu**

Kuldīgā, Liepājas ielā 9, ieeja no 1905. gada ielas, evaņģēliskajā draudzē *Godības ķēniņš*. Iepriekšēja pieteikšanās pa tālr. 26566466.

ĀRSTĒJAM ALKOHOLISMU.

TO DARA TIKAI MŪSU CENTRĀ.

A.Dovženko individuālās vadošanas – kodēšanas – metode ir pasaulē labākā, tā palīdz atbrīvoties no alkohola atkarības vienas dienas laikā (ja pacients to vēlas).

Aicinām uz konsultācijām: Rīgā, tālr. 26535817, 67282832. Esam internetā: www.ladza.lv (latviešu un krievu valodā).

SPORTA KALENDĀRS

- 4.1 15.00 hallē – Nacionālās līgas čempionāts **VOLEJBOLĀ** vīriešiem: *Kuldīgas NSS – Talsi*.
- 4.1 19.00 hallē – Latvijas meistarsacīkstes **FLORBOLĀ** 2. līgā: *Vārme – Tērvete*.
- 5.1 9.00 hallē – jaunatnes čempionāts **FLORBOLĀ** U12 grupai.
- 5.1 17.00 hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.